

Republica Moldova

PARLAMENTUL

LEGE Nr. LP231/2010
din 23.09.2010

cu privire la comerțul interior*

Publicat : 01.10.2021 în MONITORUL OFICIAL Nr. 230-237 art. 262 Data intrării în vigoare

MODIFICAT

[LP112 din 11.05.23, MO182-185/02.06.23 art.305; în vigoare 02.07.23](#)

* Republicată în temeiul art.II al.(9) al Legii nr.17/2021 pentru modificarea Legii nr.231/2010 cu privire la comerțul interior - Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2021, nr.88-95, art. 81; în vigoare 02.10.2021.

Modificată și completată prin legile Republicii Moldova:

- 1) nr.17 din 04.03.21, Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2021, nr.88-95, art.81;
- 2) nr.225 din 04.12.20, Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2020, nr.360-371, art.303;
- 3) nr.91 din 11.06.20, Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2020, nr.153-158, art.284;
- 4) nr.235 din 08.11.18, Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2018, nr.448-460, art.735;
- 5) nr.274 din 29.11.18, Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2019, nr.1-5, art.12;
- 6) nr.79 din 24.05.18, Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2018, nr.195-209, art.338;
- 7) nr.185 din 21.09.2017, Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2017, nr.371-382, art.632;
- 8) nr.134 din 07.07.17, Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2017, nr.265-273, art.438;
- 9) nr.80 din 05.05.17, Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2017, nr.162-170, art.284;

10) nr.281 din 16.12.16, Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2016, nr.472-477, art.947;

11) nr.160 din 07.07.16, Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2016, nr. 306-313, art.647.

Prezenta lege transpune parțial prevederile Directivei 2019/633 a Parlamentului European și a Consiliului din 17 aprilie 2019 privind practicile comerciale neloiale dintre întreprinderi în cadrul lanțului de aprovizionare agricol și alimentară, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 111 din 25 aprilie 2019.

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Capitolul I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1. Scopul și obiectivele legii

(1) Scopul prezentei legi este crearea cadrului juridic corespunzător desfășurării activităților de comerț prin dezvoltarea rețelei de distribuție a produselor și serviciilor comerciale în condițiile respectării liberei concurențe, protecției vieții, sănătății, securității și intereselor economice ale consumatorilor.

(2) Prezenta lege stabilește principiile generale de desfășurare a activităților de comerț pe teritoriul Republicii Moldova.

(3) Prezenta lege are în vedere realizarea următoarelor obiective:

a) stimularea activității de comercializare a produselor și serviciilor;

b) încurajarea liberei inițiative, asigurarea concurenței loiale și a circulației libere a produselor și serviciilor comerciale;

c) satisfacerea la maximum a nevoilor consumatorilor pentru diverse produse și servicii, asigurarea securității alimentare și de consum;

d) stimularea dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii;

e) perfecționarea cadrului instituțional de reglementare a activităților în comerț;

f) crearea mecanismului de interacțiune între administrația publică centrală și cea locală în domeniul comerțului;

g) modernizarea și dezvoltarea formelor de distribuție a mărfurilor și de prestare a serviciilor comerciale;

h) simplificarea procedurilor de lansare a activităților de comerț;

i) coordonarea funcțiilor instituțiilor de stat abilitate să supravegheze domeniul

comerțului.

Articolul 1¹. Principiile de bază ale activității de comerț

Principiile de bază de reglementare și desfășurare a activității de comerț interior sunt cele aplicabile desfășurării activității de întreprinzător, și anume:

a) egalitatea în drepturi și egalitatea intereselor legitime ale tuturor persoanelor fizice și persoanelor juridice care practică activitate de comerț;

b) transparența și previzibilitatea inițierii, desfășurării și/sau încetării activității de comerț. Ambiguitățile apărute la aplicarea prezentei legi în procesul inițierii, desfășurării și lichidării activității de comerț se vor interpreta în favoarea deponentului/comerciantului;

c) transparența decizională în domeniul reglementării activității de comerț;

d) reglementarea materială și procedurală prin legi a condițiilor inițierii, modificării și încetării activității de comerț;

e) declararea de către deponent pe propria răspundere a respectării condițiilor prevăzute de prezenta lege și de cadrul normativ aplicabil;

f) aprobarea tacită în cazul depășirii de către autoritatea administrației publice locale a termenului stabilit de lege pentru eliberarea înștiințărilor, a schemei de amplasament sau a altor acte complementare procedurii de notificare;

g) echitabilitatea (proportionalitatea) dintre interesele societății și ale comercianților, precum și în raporturile dintre stat și întreprinzător. Activitatea autorității administrației publice locale sau a altei instituții abilitate prin lege cu funcții de reglementare și de control în relațiile cu comerciantul trebuie să fie proporțională asigurării intereselor societății și protecției drepturilor comercianților. Autoritățile administrației publice nu vor întreprinde acțiuni ce excedează necesitățile atingerii scopurilor societății;

h) utilizarea ghișeului unic - autoritățile emitente, în cooperare cu alte autorități cu funcții publice sau aferente, sunt obligate să interacționeze în cadrul ghișeului unic în vederea minimizării costurilor și eforturilor comercianților la inițierea, desfășurarea și încetarea activității;

i) comercializarea unui sortiment de mărfuri corespunzător tipului unității comerciale;

j) gestionarea stocurilor de mărfuri și prestarea serviciilor complementare din perspectiva asigurării eficienței economice;

k) cunoașterea formelor și metodelor de comercializare a mărfurilor conform specializării unității comerciale;

l) asigurarea condițiilor de gestionare, păstrare, trasabilitate și inofensivitate specifice produselor sau serviciilor conform legislației;

m) conformarea la cerințele legale de desfășurare a activității de comerț pe bază benevolă, inclusiv prin declarare pe propria răspundere.

Articolul 2. Domeniul de reglementare

(1) Prezenta lege reglementează activitățile în domeniul comerțului interior, stabilește cerințele principale pentru desfășurarea acestor activități, formele de desfășurare a comerțului, competențele organelor centrale de specialitate ale administrației publice și ale autorităților administrației publice locale în domeniul comerțului.

(2) În sensul prezentei legi, activitățile de comerț cu produse alimentare, nealimentare și prestările de servicii sunt definite conform Clasificatorului Activităților din Economia Moldovei (CAEM) și sunt expuse în anexa nr. 1.

Articolul 3. Noțiuni

În sensul prezentei legi, termenii utilizați semnifică următoarele:

activitate de comerț - activitate a comerciantului în baza unei sau mai multor forme de comerț, exercitate separat sau combinat, participând la circuitul comercial, prin intermediul unităților comerciale, inclusiv prin prestarea serviciilor comerciale complementare;

amplasament - suprafață de teren sau suprafață în cadrul unei încăperi/construcții/structuri, preconizată pentru desfășurarea activității de comerț prin intermediul uneia sau mai multor unități comerciale ambulante;

circuit comercial (piața de mărfuri și servicii) - sistem al relațiilor sociale, reglementat prin norme juridice, care apar în procesul prestării de servicii comerciale, executării de lucrări, pregătirii spre vânzare, vânzării/procurării bunurilor sau serviciilor, locațiunii sau altor acțiuni aferente aducerii bunului (produsului, mărfii) sau serviciului către consumator, apărute între subiecții relațiilor comerciale;

comerciant - persoană care desfășoară activități de comerț sub una dintre formele juridice de organizare a activității de antreprenariat sau sub o altă formă de activitate de comerț prevăzută de lege;

comerț ambulant - activitate de comerț cu amănuntul realizată prin unități comerciale ambulante;

comerț cash and carry - formă de comerț desfășurată prin unități comerciale fixe care îmbină comerțul cu ridicata cu cel cu amănuntul;

comerț cu amănuntul - formă de comerț în care produsele se vând direct consumatorilor pentru consum final, cu excepțiile prevăzute expres de lege;

comerț cu ridicata - formă de comerț desfășurată prin unități comerciale fixe, în care mărfurile sunt comercializate, în special pentru revânzarea acestora cu amănuntul sau utilizarea în producere, procesare sau în alte scopuri neinterzise expres prin lege;

comerț electronic - activitate de comerț, care presupune vânzarea bunurilor, executarea lucrărilor și/sau prestarea serviciilor, desfășurată prin intermediul mijloacelor electronice, mijloacelor de comunicație la distanță, contractelor încheiate la distanță;

cumpărătură de control - acțiune efectuată de către persoane împuternicite din cadrul Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor, Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor, Serviciului Fiscal de Stat, care constă în procurarea bunurilor materiale, în efectuarea comenzii de executare a lucrărilor sau de prestare a serviciilor, din contul mijloacelor prevăzute pentru acest scop în bugetul autorității respective, fără scopul de a le achiziționa (consuma) sau de a le comercializa. După legitimarea persoanei împuternicite și informarea comerciantului despre cumpărătura de control, produsele procurate se restituie contra valorii acestora, cu excepția produselor care nu pot fi restituite în starea lor inițială și a serviciilor executate;

declarație de producător - declarație pe propria răspundere privind cantitatea și inofensivitatea produselor comercializate, întocmită conform modelului și procedurii stabilite de Guvern, care oferă dreptul preferențial de acces în piețe sau amplasamente în temeiul art. 12 alin. (5);

declarație de producător casnic - declarație pe propria răspundere privind cantitatea și inofensivitatea produselor comercializate, precum și corespunderea declarantului cerințelor de producător casnic, întocmită conform anexei nr. 6;

deponent al notificării în comerț - persoană care depune o notificare în comerț în condițiile stabilite de prezenta lege;

ghișeu unic - procedură prin care autoritatea administrației publice locale verifică autenticitatea datelor prezentate de deponent, prin intermediul resurselor informaționale disponibile (sistemelor informaționale), în limitele și în cazurile prevăzute de legislație, fără implicarea deponentului, sau întreprinde din oficiu acțiuni în numele deponentului;

indicator de preț - purtător de informație (hârtie, carton, material plastic etc.) privind costul, cantitatea și, după caz, calitatea produsului, precum și privind diverse caracteristici ale acestui produs;

loc de prestare a serviciului comercial - perimetru din cadrul unității comerciale unde are loc efectuarea operațiunilor nemijlocite prin care se prestează (comercializează) serviciul (locul de frizer, masaj, tatuaj, boxele de spălare sau de deservire tehnică etc.) sau obiectele de închiriat (vehicul, bicicletă, unitate de agrement etc.);

loc public - amplasament, structură, clădire sau spațiu deschis ori îngrădit care, prin natura sau destinația sa, este accesibil(ă) publicului permanent sau în orele de program;

notificare în comerț - manifestare de voință a deponentului, prin care autorității administrației publice locale i se notifică condițiile de inițiere, modificare, suspendare sau încetare a activității de comerț, conformarea pe propria răspundere la condițiile stabilite prin lege pentru desfășurarea activității de comerț, precum și asumarea unor drepturi și obligații;

plasare pe piață - introducere a bunului (produsului, mărfii) sau serviciului în circuitul comercial în baza unui contract civil (aplicabil activității de comerț);

preț de referință - cel mai scăzut preț practicat de aceeași unitate comercială în perioada ultimelor 30 de zile sau după scurgerea a 2/3 din termenul de valabilitate a produselor alimentare, înainte de data aplicării prețului redus;

preț de vânzare - preț final al unei unități de produs sau al unei cantități din produs, incluzând TVA și toate celelalte taxe;

preț unitar - preț final, incluzând TVA și toate celelalte taxe, pe unitatea de măsură din produs sau unitatea cantitativă unică din produs care se folosește la comercializarea unor produse specifice;

producător casnic - persoană fizică care obține producție agroalimentară ca rezultat al muncii proprii sau în comun cu membrii familiei prin valorificarea lotului de pe lângă casă din intravilanul localității (gospodăria casnică), a lotului/loturilor pentru legumicultură sau a lotului/loturilor din întovărășirile pomicole, în scopul satisfacerii necesităților de produse alimentare și alte nevoi casnice (de familie), și care nu se încadrează în noțiunea de comerciant;

produse vândute în vrac - produse ce sunt cântărite sau măsurate în prezența cumpărătorului;

schemă de amplasament - act emis de către autoritatea administrației publice locale, care prezintă grafic (schematic) amplasarea unității de comerț ambulant, cu transpunerea fizică ulterioară pe teren, la necesitate;

serviciu comercial - orice activitate (prestație) aferentă participării la circuitul comercial fără a antrena un schimb fizic de bunuri materiale, efectuată în scopul satisfacerii unor necesități ale consumatorului final;

serviciu comercial complementar - serviciu menit să sporească atractivitatea produsului comercializat sau serviciului prestat prin oferirea unor informații relevante sau consultații consumatorului final, testarea și livrarea produselor, acordarea asistenței în întocmirea de acte aferente procurării sau deținerii produsului, acordarea posibilității de plasare a comenzilor sau de rezervare a produselor, inclusiv la telefon sau on-line, acordarea de alte servicii caracteristice sau indispensabile activității de comerț de bază;

suprafață comercială a unității comerciale - suprafață ce include: sala de vânzare (suprafața destinată pentru expunerea produselor, pentru plata acestora, pentru circulația vânzătorilor și consumatorilor); sala de servire a unității de alimentație publică (inclusiv terasele); spațiile pentru prestarea serviciilor (servire a clienților);

suprafață totală a unității comerciale - suprafață a tuturor încăperilor unității comerciale, măsurată în limita suprafeței intrados a pereților, inclusiv a rampelor, a depozitelor, a încăperilor auxiliare și a trecerilor în alte clădiri;

unitate comercială - unitate (spațiu/structură/teritoriu/dispozitiv) amenajată/instalată

conform specificului activității de comerț prin care se desfășoară activitatea de comerț.

Capitolul II

POLITICA DE STAT ÎN DOMENIUL COMERȚULUI

Articolul 4. Reglementarea activităților de comerț

Reglementarea din partea statului a activităților de comerț cuprinde:

- a) - *abrogată*;
- b) evaluarea conformității produselor și serviciilor;
- c) autorizarea activității de comerț prin acte permissive, în cazurile prevăzute de lege;
- d) monitorizarea activităților de comerț (crearea și gestionarea resursei informaționale în domeniul comerțului);
- e) stabilirea regulilor pentru desfășurarea activităților de comerț;
- f) restricționarea sau interzicerea comercializării unor produse și servicii conform legislației în vigoare;
- g) asigurarea desfășurării activităților de comerț;
- h) stabilirea mecanismului de formare a prețurilor/tarifelor la produsele/serviciile de importanță socială;
- i) promovarea mărfurilor autohtone;
- j) controlul statului asupra activităților de comerț;
- k) asigurarea protecției consumatorilor, a persoanelor care desfășoară activități în comerț și a populației în general față de publicitatea înșelătoare, interzicerea publicității pentru anumite mărfuri și servicii care contravin bunelor moravuri.

Articolul 5. Autoritățile administrației publice centrale

cu atribuții în domeniul comerțului

(1) Autoritățile administrației publice centrale asigură dezvoltarea armonioasă a rețelei comerciale și a modurilor de distribuție a produselor și serviciilor comerciale, oferind condiții egale de activitate pentru toți comercianții, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare.

(1¹) Regulile de desfășurare a activității de comerț, inclusiv cele sanitare, sanitar-veterinare, privind siguranța alimentelor și de protecție a drepturilor consumatorilor se aprobă de Guvern.

(2) Ministerul Economiei este organul central de specialitate al administrației publice

responsabil de elaborarea politicii de stat în domeniul comerțului și de reglementarea acestui domeniu. Atribuțiile principale ale Ministerului Economiei în domeniul activităților de comerț sunt următoarele:

- a) elaborarea proiectelor de acte normative în vederea perfecționării legislației în domeniul comerțului interior;
- b) elaborarea programelor de stat și a strategiilor de dezvoltare a activităților de comerț;
- c) promovarea politicii de stat în domeniul comercializării mărfurilor și serviciilor;
- d) formularea propunerilor privind desfășurarea activităților de comerț, precum și crearea condițiilor favorabile pentru producerea și comercializarea mărfurilor și a serviciilor;
- e) coordonarea activităților organelor centrale de specialitate ale administrației publice și ale autorităților administrației publice locale în domeniul comerțului interior;
- f) elaborarea și înaintarea măsurilor de protecție a pieței interne;
- g) monitorizează, prin intermediul resursei informaționale în domeniul comerțului, activitatea de comerț desfășurată pe teritoriul localității respective;
- h) examinarea opiniilor persoanelor fizice și juridice în scopul dezvoltării raporturilor din domeniul comerțului;
- i) înaintarea propunerilor privind optimizarea atribuțiilor organelor de stat abilitate cu funcții de control în domeniul comerțului;
- j) inițierea, organizarea și desfășurarea iarmaroacelor și expozițiilor republicane;
- k) organizarea seminarelor, meselor rotunde, trainingurilor etc. în scopul instruirii și perfecționării cadrelor din domeniul comerțului, informării populației referitor la probleme ce țin de comerț.

(3) Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor:

- a) coordonează și realizează strategia statului în domeniul protecției consumatorilor;
- b) participă la elaborarea actelor normative privind regulile de desfășurare a activităților de comerț;
- c) lansează propuneri privind scoaterea din producție/oprirea importului și comercializării produselor/serviciilor care dăunează sănătății consumatorilor și aduc prejudicii statului;
- d) organizează cursuri de instruire a personalului implicat în comercializarea produselor și serviciilor;

e) efectuează controlul de stat privind respectarea normelor și regulilor de desfășurare a activităților de comerț, inclusiv prin efectuarea cumpărăturii de control.

(4) Organele de control elaborează, emit și actualizează periodic (la modificarea legislației în vigoare sau în vederea perfecționării) ghiduri informative care să conțină, într-un limbaj accesibil, cerințele pe care trebuie să le îndeplinească comercianții la desfășurarea activității de comerț. Organele de control asigură publicarea ghidurilor pe paginile web oficiale proprii și accesul la ele al publicului larg.

Articolul 6. Atribuțiile autorităților administrației publice

locale în domeniul comerțului

(1) Activitățile de comerț desfășurate în teritoriu sunt administrate și coordonate de autoritățile administrației publice locale conform reglementărilor naționale în vigoare. Autoritățile menționate exercită următoarele atribuții:

a) asigură implementarea politicii de stat în domeniul comerțului în teritoriu în limita competențelor funcționale;

b) elaborează și implementează programele de dezvoltare a comerțului în teritoriul respectiv;

c) participă la examinarea proiectelor de acte normative ce reglementează activitățile de comerț;

d) contribuie la consolidarea resurselor de mărfuri în scopul asigurării unui comerț permanent cu un sortiment minim necesar satisfacerii cerințelor cotidiene ale consumatorilor din teritoriu;

e) asigură implementarea principiului „ghișeului unic” la verificarea datelor indicate în notificările depuse de comercianți;

f) – *abrogată*;

g) verifică și apreciază tipologia unităților comerciale, conform Nomenclatorului unităților comerciale;

h) stimulează dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii ce activează în comerț în vederea sporirii gradului de ocupare a forței de muncă;

i) reglementează prin regulamentul de comerț local desfășurarea comerțului în locuri publice, organizează târguri și iarmaroace;

j) întreprind acțiuni de protecție a drepturilor consumatorilor în limita competențelor lor;

k) coordonează acțiunile structurilor descentralizate din teritoriu referitoare la domeniul comerțului;

l) efectuează supravegherea în domeniul activității de comerț în conformitate cu legislația;

m) înaintează instanței de judecată cerere de suspendare (limitare) a activității de comerț în temeiul art. 17⁴ alin. (3);

n) stabilesc, în cadrul regulamentului de comerț local, interdicții și cerințe privind desfășurarea activității de comerț conform alin. (5);

o) organizează instruirii, seminare și mese rotunde pentru instruirea și perfecționarea cadrelor din domeniul comerțului;

p) acordă înlesniri sau scutiri de la plata de notificare, în special în cazul depunerii notificării on-line.

(2) Structurile de profil economic din cadrul autorităților administrației publice locale prezintă Ministerului Economiei, la solicitare, informații referitoare la activitățile de comerț desfășurate în teritoriul respectiv. Consiliile raionale acordă Ministerului Economiei asistență în diseminarea și/sau comasarea informațiilor în/din teritoriu, precum și în realizarea politicilor în domeniul economic.

(3) La elaborarea strategiilor teritoriale în domeniul comerțului, autoritățile administrației publice locale se consultă cu asociațiile profesionale, asociațiile de consumatori, patronatele, reprezentanțele teritoriale ale Camerei de Comerț și Industrie și cu alte persoane interesate.

(4) În scopul promovării și protejării activităților de comerț desfășurate în suburbii, precum și în zonele rurale defavorizate, autoritățile administrației publice locale pot acorda înlesniri speciale în limita competențelor. În vederea desfășurării activităților de comerț în zonele turistice sau în cele cu valoare arhitectonică, autoritățile administrației publice locale pot acorda facilități, conform legislației în vigoare, investitorilor care contribuie pe cont propriu la reabilitarea zonelor respective.

(5) În cadrul regulamentului de comerț local, consiliul local are dreptul să stabilească interdicții și cerințe privind desfășurarea activității de comerț în următoarele privințe:

a) interdicția de a desfășura activități de comerț sau anumite forme ale activității de comerț, inclusiv comerțul ambulant, în perimetrul anumitor zone sau străzi ori în intervalul anumitor zile sau ore;

b) modul de desfășurare a activităților de comerț în apropierea edificiilor autorităților publice, instituțiilor de învățământ, instituțiilor medicale, locașurilor de cult, monumentelor, lucrărilor de artă, edificiilor cu valoare arhitecturală, istorică sau arheologică, zonelor istorice, precum și în locurile (destinațiile) de interes turistic;

c) distribuirea activităților de comerț între zona centrală și zonele periferice ale localității, precum și între zonele aglomerate și cele neaglomerate;

d) raza în care este interzisă comercializarea producției alcoolice în preajma

instituțiilor de învățământ, instituțiilor medicale și a locașurilor de cult;

e) cerințe privind regimul de lucru (orarul de funcționare) al comercianților în perimetrul anumitor zone sau străzi;

f) interdicția de a comercializa anumite produse sau servicii în perimetrul anumitor zone sau străzi;

g) cerințe privind zonele de parcare de care trebuie să dispună comerciantul la desfășurarea anumitor forme de comercializare;

h) cerințe privind respectarea regulilor de asigurare a curățeniei pe adresa unității comerciale/unității de alimentație publică, în modul stabilit de autoritatea administrației publice locale;

i) modul de acces al mijloacelor tehnice speciale (ambulante, tehnică de intervenții la incendii, vehiculele speciale ale băncilor etc.) către obiective de importanță socială (sediile autorităților publice, de sănătate publică, ale băncilor, lăcașelor de cult, centrelor comerciale) sau terenuri publice, separat sau în colaborare cu alte autorități publice (entități) ori persoane de drept privat.

(6) Cerințele stabilite la alin. (5) se aprobă prin decizia consiliului local. Regulamentul de comerț local, schemele de amplasament prestabilite sau alte acte ale autorității administrației publice locale cu impact direct asupra activității de comerț vor fi plasate pe pagina web oficială a autorității administrației publice locale, iar în lipsa paginii web - la un loc vizibil în sediul primăriei, și eliberate în copie (pe hârtie sau electronic) la solicitare, precum și atașate la decizia de adoptare publicată în registrul actelor locale (<http://actelocale.gov.md/>). În lipsa regulamentului de comerț local, sunt lovite de nulitate interdicțiile și cerințele privind desfășurarea activității de comerț în localitatea respectivă.

Capitolul III

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚILOR ÎN COMERȚ

Articolul 7. Formele de desfășurare a comerțului

(1) Formele principale ale comerțului sunt:

- a) comerțul cu ridicata;
- b) comerțul cu amănuntul;
- c) comerțul cash and carry;
- d) serviciile comerciale;
- e) alimentația publică.

(2) Tipologia unităților comerciale se stabilește conform nomenclatorului prevăzut în anexa nr. 5. Devierile nesemnificative de la tipul notificat nu pot fi considerate drept

necorespondere tipului respectiv. Devierile nesemnificative sunt cele dictate de conjunctura pieței (cererea și oferta), specificul pieței sau alte condiții (sezoniere) ale activității de comerț ori de condiții iminente.

Articolul 8. Comerțul cu ridicata

(1) Comerțul cu ridicata se desfășoară prin intermediul unităților comerciale de tip C (conform anexei nr. 5) care dispun, după caz, de depozite, organizează păstrarea și prelucrarea produselor, completează stocurile de marfă, asigură suportul informațional, prestează servicii de transport, oferă și alte servicii aferente comerțului.

(2) La desfășurarea comerțului cu ridicata, comercianții sunt obligați să respecte următoarele cerințe:

a) existența unor încăperi de depozitare dimensionate și dotate tehnic, corespunzătoare volumului și naturii produselor stocate. În cazul comercializării produselor alimentare, unitatea comercială dispune, după caz, de utilaj frigorific, iar în cazul activității de prelucrare (ambalare) a produselor – de utilajul corespunzător acestor activități;

b) dotarea unității comerciale cu un sistem de evidență computerizată;

c) utilizarea mijloacelor de măsurare și control verificate metrologic;

d) respectarea cerințelor tehnice privind vecinătatea locurilor de depozitare și expunere a mărfurilor;

e) - *abrogată.*

(3) - *abrogat.*

(4) - *abrogat.*

(5) - *abrogat.*

Articolul 8¹. Comerțul cash and carry

(1) Condițiile și cerințele generale de desfășurare a comerțului cash and carry și de încadrare a unităților comerciale în tipul respectiv sunt:

a) comerțul se desfășoară pe bază de autoservire, permițând clientului alegerea produsului din sortimentul propus;

b) sortimentul propus trebuie să conțină o varietate de produse alimentare și nealimentare, asigurând un spectru larg al necesităților clienților, și nu poate fi compus doar din produse de același tip;

c) clienții sunt înregistrați în baza de date electronică a unității comerciale, în care se înregistrează toate operațiunile încheiate cu fiecare client. După înregistrarea în baza de date, clientului i se eliberează o legitimație de acces netransmisibilă;

d) actele permissive necesare pentru comerțul cash and carry și condiționările aplicabile corespund cu cele pentru comerțul cu ridicata;

e) logoul companiei (brandul), amplasat la sediile unităților comerciale, pe indicatoare și utilizat în publicitate, va conține în mod obligatoriu inscripția „cash and carry” cu un font lizibil.

(2) În cazul comerțului cash and carry, plata pentru produsele achiziționate se face în numerar sau prin virament, la alegerea clientului, iar emiterea facturii fiscale este precedată de identificarea acestuia. Emiterea facturii și plata acesteia se admit doar cu condiția că sistemul informatic gestionat de comerciant recunoaște legitimația de acces a clientului înregistrat în baza de date.

Articolul 9. Comerțul cu amănuntul

(1) Comerțul cu amănuntul se desfășoară prin intermediul unităților comerciale, cu excepția celor menționate la art. 8 alin. (1).

(2) Regulile specifice de desfășurare a comerțului cu amănuntul se aprobă de Guvern.

Articolul 10. Prestarea serviciilor comerciale

(1) Activitatea de prestare (comercializare) a serviciilor se desfășoară prin intermediul unităților comerciale.

(2) La prestarea serviciilor comerciale, comercianții sunt obligați să respecte următoarele cerințe:

a) prezența unei forțe de muncă capabile să presteze serviciul;

b) existența bazei tehnice necesare (existența unității de prestări servicii și a utilajului corespunzător);

c) existența unei oferte de prestare a serviciului având caracteristicile specifice tipului de serviciu.

(3) - *abrogat.*

Articolul 11. Alimentația publică

(1) Alimentația publică se desfășoară în unități specializate, care se clasifică pe tipuri, în funcție de serviciile prestate consumatorilor.

(2) Regulile specifice de prestare a serviciilor de alimentație publică, inclusiv cele sanitare, se aprobă de Guvern, respectându-se următoarele condiții obligatorii:

a) existența unor încăperi dotate cu echipament corespunzător procesului tehnologic pentru fiecare tip de unitate de alimentație publică;

b) autorizarea sanitar-veterinară a activității de comerț în conformitate cu prezenta

lege;

c) - *abrogată*.

Articolul 12. Organizarea comerțului în piețe

(1) Piața este o zonă special amenajată, unde se comercializează preponderent produse agricole, produse alimentare și nealimentare, precum și servicii, prin intermediul unităților comerciale amplasate în perimetrul acesteia.

(2) În funcție de specificul produselor comercializate, piețele pot fi de mai multe tipuri: piețe agroalimentare, piețe de mărfuri nealimentare, piețe auto, piețe de flori, piețe de mărfuri second hand, piețe mixte etc.

(3) Piețele se creează în baza deciziei consiliului local. Administratorii pieței de comun acord cu autoritatea administrației publice locale aprobă regulamentul pieței elaborat în conformitate cu regulamentul-tip aprobat de Guvern.

(4) Piețele sunt administrate de către administratorul pieței, care poate fi nemijlocit autoritatea administrației publice locale sau un agent economic, conform legislației în vigoare.

(5) Unitățile comerciale ambulante (cu excepția celor prevăzute la pozițiile 37 și 38 din anexa nr. 5) în piețele agroalimentare și în cele mixte se acordă în mod prioritar întreprinderilor autohtone producătoare de produse agroalimentare (înregistrate în conformitate cu legislația), pentru comercializarea producției proprii, în baza declarației de producător. Cota unităților comerciale ambulante pentru întreprinderile producătoare de produse agroalimentare se stabilește de către administratorul pieței în funcție de tipul pieței, dar nu poate constitui mai puțin de 50% din suprafața comercială a pieței agroalimentare și 30% din suprafața comercială a pieței mixte.

(5¹) Guvernul stabilește modelul, procedura de completare, înregistrare și evidență a declarației de producător, precum și modul de generalizare și analiză a datelor pe care le conține, utilizând Sistemul informațional automatizat „Stingerea obligațiilor fiscale prin intermediul Serviciului de colectare a impozitelor și taxelor locale” (SIA SCITL). Declarația de producător este păstrată în evidența administrației pieței sau, în cazul amplasamentelor, a autorității administrației publice locale până la generalizare și 1 an după generalizare.

(5²) Administratorul pieței poate decide utilizarea spațiilor destinate unităților comerciale stabilite la alin. (5) în alte scopuri (reprofilare) în cazul lipsei de solicitări dictate de factori sezonieri sau raportate la roada anumitor produse agricole, în vederea evitării utilizării ineficiente a spațiilor pentru unitățile comerciale. Reprofilarea poate avea doar caracter temporar. Revenirea la cotele stabilite la alin. (5) se face imediat după dispariția condițiilor reprofilării.

(5³) Unitățile comerciale destinate realizării cotelor stabilite la alin. (5) nu sunt notificate autorității administrației publice locale și se atribuie zilnic, conform principiului „primul venit, primul servit”.

(5⁴) Autoritățile administrației publice locale pot decide aplicarea prevederilor alin.(5) amplasamentelor.

(6) Tarifele pentru serviciile pieței se stabilesc de către administratorul pieței în baza principiilor transparenței, nediscriminării și al echității economice și, în termen de 30 de zile calendaristice, se coordonează cu autoritatea administrației publice locale. Mărimea tarifelor se calculează în raport cu cheltuielile suportate la prestarea serviciilor pieței. Se interzice stabilirea de taxe pentru acces în piață.

(7) Regulile specifice de desfășurare a comerțului în piețe, tipurile de piețe, regulamentul-cadru de funcționare a piețelor, precum și lista mărfurilor interzise comercializării în piețe se aprobă de către Guvern.

(8) Activitatea și amplasarea unităților comerciale în piețe se vor efectua în baza și pe durata contractului încheiat între deponent/comerciant și administratorul pieței, cu excepția cazurilor prevăzute la alin. (5) din prezentul articol și la art. 12¹.

Articolul 12¹. Producătorii casnici

(1) Prevederile art. 12 alin. (5), (5²) și (5³) se aplică în egală măsură producătorilor casnici după îndeplinirea cerinței în unități comerciale pentru întreprinderile menționate la art. 12 alin. (5). În perioada de sezon (în care este colectată roada pentru un produs agricol anume), locurile pentru amplasarea unităților comerciale vor fi acordate producătorilor casnici și întreprinderilor menționate la art. 12 alin. (5) după principiul „primul venit, primul servit”.

(2) Producătorii casnici vor putea comercializa doar surplusul producției agricole de sezon pentru care a fost asigurată respectarea cerințelor de siguranță a alimentelor, precum și surplusul din producția din zootehnie în formă naturală, în masă vie și sacrificată, pentru care a fost asigurată respectarea cerințelor sanitar-veterinare. Comercializarea produselor supuse controlului sanitar-veterinar se permite în conformitate cu procedura stabilită de Guvern.

(3) Producătorii casnici pot comercializa produsele menționate la alin. (2) în piețe, amplasamente, precum și direct din gospodăria proprie (lotul de pe lângă casă din intravilanul localității (gospodăria casnică), lotul/loturile pentru legumicultură sau lotul/loturile din întovărășirile pomicole).

(4) Acordarea unităților comerciale ambulante producătorilor casnici se face de către reprezentantul administrației pieței sau, în cazul amplasamentelor, de către reprezentantul autorității administrației publice locale, în baza declarației de producător casnic. Reprezentantul administrației pieței sau reprezentantul autorității publice locale indică în declarația de producător casnic data și unitatea comercială atribuită (locul/numărul de amplasare a unității comerciale pe teritoriul pieței sau al amplasamentului), aplicând semnătura sau, după caz, alt identificator special în rubricile respective ale declarației.

(5) Declarația de producător casnic se completează personal sau cu asistența reprezentantului administrației pieței, în cazul vânzării în piețe, ori al autorității administrației publice locale, în celelalte cazuri, cu indicarea actului relevant ce confirmă

dreptul de proprietar sau deținător de teren, prevăzut la art. 20 din Codul funciar.

(6) La epuizarea cantității produselor menționate în declarație sau încetarea exercițiului de comerț în cazurile comerțului în piețe sau amplasamente, declarația de producător casnic se prezintă reprezentantului administrației pieței sau, după caz, reprezentantului autorității administrației publice locale, cu indicarea soldului produselor necomercializate și a sumei obținute. Reprezentantul administrației pieței sau al autorității administrației publice locale confirmă recepționarea declarației prin aplicarea semnăturii sau, după caz, a altui identificator special în rubricile respective ale declarației.

(7) În cazul comerțului din gospodăria proprie, producătorul casnic include în declarația de producător casnic cantitatea estimativă a produselor ce urmează a fi comercializate, o copie a acesteia fiind prezentată, până la momentul începerii vânzărilor, autorității administrației publice locale (primăriei) pe teritoriul căreia are loc activitatea de comerț. La expirarea termenului de valabilitate a declarației sau la finalizarea exercițiului de comercializare, declarația este prezentată primăriei, cu indicarea soldului zilnic și a soldului final al produselor necomercializate, precum și a sumei obținute ca urmare a comercializării.

(8) În cazurile prevăzute la alin. (4), declarația producătorului casnic este valabilă o zi, iar în cele prevăzute la alin. (7) - 30 de zile.

(9) Administratorul pieței sau reprezentantul autorității administrației publice locale are dreptul să verifice periodic soldul produsului în vederea estimării corectitudinii datelor declarate de producătorul casnic.

(10) Declarația de producător casnic este păstrată în evidența administrației pieței sau, în cazul amplasamentelor și al comerțului din gospodăria proprie, a administrației publice locale până la generalizare și 1 an după generalizare. Guvernul stabilește procedura de înregistrare, generalizare și analiză a datelor din declarațiile de producător casnic, utilizând Sistemul informațional automatizat „Stingerea obligațiilor fiscale prin intermediul Serviciului de colectare a impozitelor și taxelor locale” (SIA SCITL).

(11) Producătorul casnic nu este pasibil înregistrării de stat în calitate de întreprinzător și depunerii notificării privind inițierea activității de comerț. Taxa pentru unitatea comercială din piață sau amplasament pentru producătorul casnic nu poate depăși 0,5% din quantumul minim garantat al salariului în sectorul real stabilit de Guvern. Autoritatea administrației publice locale decide mărimea taxei sau scutirea de la achitarea acesteia.

(12) Producătorul casnic poartă răspundere în fața consumatorului pentru calitatea și inofensivitatea produselor comercializate.

(13) Pe parcursul comercializării, declarația de producător casnic se prezintă, la solicitare, consumatorului, reprezentantului administrației pieței, funcționarilor autorității administrației publice locale, precum și organelor împuternicite cu dreptul de efectuare a controlului de stat sau a cumpărăturii de control. În aceste cazuri, declarația de producător casnic se restituie deținătorului (producătorului casnic).

(14) Nu se încadrează în categoria de producători casnici persoanele fizice care profilează o îndeletnicire din creșterea și comercializarea producției agroalimentare sau de origine animală.

(15) Faptul profilării îndeletnicirii menționate la alin. (14) se constată de către Serviciul Fiscal de Stat, având la bază următoarele criterii:

a) utilizarea de terenuri arendate în extravilanul localității;

b) folosirea utilajelor (tehnicii agricole) destinate obținerii producției agroalimentare în capacități industriale sau care nu poate fi atribuită la obținerea unui surplus provenit în mod natural ca urmare a prelucrării obișnuite a terenurilor, a plantelor și îngrijirea animalelor destinate consumului personal sau familial, cu luarea în considerare a prevederilor legislației aplicabile tehnicilor de prelucrare a terenurilor, recoltare sau a practicilor din domeniul agroalimentar;

c) comercializarea per an a surplusului producției agroalimentare în sumă mai mare decât valoarea scutirii personale prevăzute la art. 33 alin. (1) din Codul fiscal, indiferent de numărul declarațiilor din aceeași perioadă;

d) comercializarea produselor nespecifice zonei climaterice în care se află Republica Moldova;

e) cantitatea produselor comercializate corelată cu numărul declarațiilor de producător casnic care atestă depășirea capacităților de obținere a surplusului de produse în condiții casnice.

(16) La prima constatare de către agentul constatatator a faptului profilării îndeletnicirii menționate la alin. (15), producătorul casnic este avertizat (somat oficial) privind necesitatea înregistrării îndeletnicirii (activității) sub o formă juridică de organizare a activității de întreprinzător. În urma constatării repetate a îndeletnicirii se aplică măsurile prevăzute de legislație pentru practicarea ilegală a activității de întreprinzător.

Capitolul IV

ORGANIZAREA ACTIVITĂȚILOR DE COMERȚ

Articolul 13. Inițierea unei activități de comerț

(1) Activitatea de comerț poate fi exercitată de persoanele fizice și juridice în conformitate cu cerințele prezentei legi.

(2) - *abrogat.*

(3) - *abrogat.*

(4) - *abrogat.*

(5) Organele centrale de specialitate ale administrației publice și autoritățile administrației publice locale, asociațiile profesionale și persoanele juridice interesate pot

organiza cursuri de pregătire și perfecționare profesională în domeniul comercializării produselor și serviciilor conform legislației în vigoare.

(6) Pentru desfășurarea activităților de comerț, comercianții trebuie:

a) să aibă o pregătire profesională în domeniu sau să angajeze persoane care corespund cerințelor de pregătire profesională și de sănătate conform art. 21⁴;

b) să fie înregistrați conform legislației în vigoare;

c) să notifice autoritatea administrației publice locale conform prezentei legi;

d) să obțină actul permisiv corespunzător, dacă acesta este impus de lege în raport cu activitatea comerciantului.

(7) - *abrogat*.

Articolul 14. Notificarea activității de comerț

(1) Activitatea de comerț este condiționată de depunerea notificării în comerț de către persoana înregistrată în condițiile legii. Activitatea de comerț începe din data emiterii înștiințării de recepționare de către autoritatea administrației publice locale, prin intermediul resursei informaționale în domeniul comerțului.

(2) În cazurile prevăzute de lege, inițierea și desfășurarea activității de comerț pot fi condiționate de obținerea actelor permissive corespunzătoare.

(3) În cazul neemiterii în termen a înștiințărilor, a schemelor de amplasament sau în cazul acțiunilor ori inacțiunilor de orice fel ale autorității administrației publice locale aferente notificării care duc la imposibilitatea inițierii, modificării, suspendării sau încetării activității de comerț, intervine aprobarea tacită, notificarea se consideră depusă, iar comerciantul poate începe/înceta activitatea:

a) din a treia zi lucrătoare următoare zilei depunerii notificării; sau

b) din a 16-a zi lucrătoare din data depunerii notificării pentru cazurile prevăzute la art. 21³ alin. (3) lit. a).

(4) În cazurile menționate la alin. (3), numărul de identificare al notificării va fi considerat numărul care a fost generat de resursa informațională în domeniul comerțului la introducerea notificării în sistem (număr de dosar).

(5) Notificarea va conține date generale obligatorii conform alin. (6), precum și alte date corespunzătoare specificului activității, tipului unității comerciale și condițiilor de activitate conform blanchetelor prevăzute în anexa nr. 7.

(6) Datele generale obligatorii pentru notificare sunt:

a) denumirea/numele, sediul/domiciliul, IDNO/IDNP și datele de contact ale comerciantului sau ale reprezentantului său legal;

b) denumirea și codul activității de comerț conform anexei nr. 1 (la nivel de patru cifre), cu mențiunea privind comercializarea producției alcoolice, a berii și/sau a articolelor din tutun;

c) denumirea și adresa unității comerciale sau a pieței/amplasamentului;

d) tipul unității comerciale conform Nomenclatorului unităților comerciale;

e) programul de activitate al unității comerciale;

f) numărul cadastral al bunului imobil de amplasare a unității comerciale, cu excepția comerțului ambulant;

g) indicarea amplasării unității comerciale în bloc locativ;

h) suprafața comercială sau/și totală, după caz;

i) declarația pe propria răspundere a comerciantului privind respectarea legislației.

(7) Alte date din notificare, care nu sunt prevăzute la alin. (6), se indică corespunzător activității de comerț, produselor comercializate sau serviciilor prestate, tipului unității comerciale și proprietății asupra terenului de amplasare a unității comerciale. Activitățile de comerț prevăzute în partea I pct. 5 pozițiile 5.8, 5.8.1, 5.8.2, 5.8.3 și 5.8¹ și în partea II pct. 3 pozițiile 3.3 și 3.4 din anexa nr.6 la Legea nr.221/2007 privind activitatea sanitară veterinară, precum și activitățile prevăzute în anexa nr. 4 la prezenta lege se indică în notificare și în cazurile în care acestea nu constituie activitatea principală a comerciantului.

[Art.14 al.(7) modificat prin LP112 din 11.05.23, MO182-185/02.06.23 art.305; în vigoare 02.07.23]

(8) Autoritățile administrației publice locale verifică corectitudinea notificării în privința corelării elementelor specificate la alin. (7) și acordă, la solicitare, asistență deponenților în completarea notificărilor.

(9) La notificarea privind inițierea activității de comerț a pieței se anexează informația privind numărul și data deciziei de creare a pieței și copia de pe regulamentul de funcționare a pieței.

(10) În cazul unităților comerciale amplasate pe un teren/într-o încăpere proprietate publică, la notificare se anexează copia actului care confirmă dreptul de proprietate sau de folosință, după caz, asupra terenului/încăperii proprietate publică. Copiile actelor menționate urmează a fi certificate prin semnătură de către comerciant sau de către reprezentantul său legal.

(11) Prevederile alin. (10) nu se aplică în cazurile prevăzute la art. 21³ alin. (3) și (6).

(12) Unitățile comerciale de tipul celor de la poziția 32 din anexa nr. 5 și alte unități comerciale, care nu dispun de suprafață comercială datorită specificului activității de comerț, nu indică în notificare datele prevăzute la alin. (6) lit. h) din prezentul articol, iar în

partea care se referă la adresa unității comerciale sau a pieței/amplasamentului, prevăzută la alin. (6) lit. c) din prezentul articol, indică, după cum urmează, localitatea:

a) în care se află sediul/domiciliul comerciantului - pentru unitățile nou-create (notificare de inițiere a activității de comerț);

b) în care încetează activitatea de comerț cu utilizarea suprafeței comerciale, cu efectuarea evaluării prevăzute la alin. (13) din prezentul articol - pentru trimestrul care urmează celui în care a încetat activitatea de comerț cu utilizarea suprafeței comerciale;

c) în care se desfășoară cea mai mare parte a activității (în care se efectuează cea mai mare parte a livrărilor către consumator) - în urma evaluării prevăzute la alin. (13) din prezentul articol.

(13) Evaluarea amplasării unității comerciale, care cade sub incidența prevederilor alin.(12), se efectuează de către comerciant o dată la 75 de zile, calculate de la data de 1 ianuarie a fiecărui an, cu schimbarea, după caz, a adresei unității comerciale în termen de 15 zile de la finalizarea evaluării și, respectiv, cu depunerea notificărilor privind încetarea și privind inițierea activității de comerț, în cazul în care intervine situația prevăzută la alin. (12) lit. c).

(14) În cazul în care bunul imobil nu dispune de număr cadastral, indicarea datelor prevăzute la alin. (6) lit. f) în notificare nu este obligatorie.

Articolul 15. Cerințe față de notificarea privind inițierea activității de comerț

(1) Datele incluse de comerciant în notificarea privind inițierea activității de comerț trebuie să corespundă interdicțiilor și cerințelor stabilite de prezenta lege și de regulamentul de comerț local, aprobat de consiliul local, conform art. 6 alin. (5).

(2) Notificarea privind inițierea activității de comerț se depune de comerciant în mod separat pentru fiecare unitate comercială, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 12 alin. (5) și la art. 12¹ alin. (1).

(3) Notificarea privind inițierea, modificarea, suspendarea sau încetarea activității de comerț poate fi depusă on-line, prin intermediul resursei informaționale în domeniul comerțului, sau fizic, la ghișeul autorității administrației publice locale.

(4) Notificarea privind inițierea, modificarea, suspendarea sau încetarea activității de comerț se depune la autoritatea administrației publice locale (primăria satului (comunei), orașului sau municipiului) unde se intenționează sau se desfășoară activitatea de comerț, care poate fi diferită de primăria în a cărei rază teritorială își are adresa juridică sau domiciliul persoana.

(4¹) Activitățile de comerț care presupun prin esență desfășurarea activității în afara unității comerciale notificate, a licitațiilor sau intermediarilor, organizarea unor evenimente promoționale ori desfășurarea activităților cu caracter ocazional pe teritoriul unei autorități

administrativ-teritoriale, alta decât cea notificată, nu necesită notificare separată, cu excepția cazurilor desfășurării activităților menționate prin sucursale sau a cazurilor când activitatea de comerț își pierde caracterul ocazional. Caracterul ocazional al activității de comerț se poate determina prin numărul de prestații sau volumul vânzărilor, raportate la activitatea aferentă unității comerciale notificate.

(4²) Autoritatea administrației publice locale pe teritoriul căreia se constată pierderea caracterului ocazional al activității de comerț se poate adresa în instanța de judecată în vederea impunerii notificării. Achitarea taxelor locale în astfel de cazuri se calculează din data constatării pierderii caracterului ocazional al activității de comerț.

(4³) Desfășurarea acțiunilor prevăzute la alin. (4¹) în spații/pe terenuri publice are loc cu respectarea cerințelor stabilite la art. 215 alin. (2).

(5) Notificările semnate olograf de către deponent, precum și actele aferente prezentate pe suport de hârtie se păstrează în arhiva autorității administrației publice locale. Actele depuse on-line sau încărcate în resursa informațională în domeniul comerțului se păstrează conform cerințelor tehnice de funcționare a resursei fără suport de hârtie.

(6) Activitatea de comerț ambulant poate fi desfășurată doar de către deponentul notificării.

(7) Depunerea notificării de inițiere sau de modificare a activității de comerț implică achitarea de către deponent autorității administrației publice locale a unei plăți de notificare în mărime de 100 de lei, cu excepția cazurilor în care este aplicabilă o scutire în conformitate cu art. 6 alin. (1) lit. p).

(8) Dovada achitării plății de notificare se prezintă odată cu depunerea notificării, pe suport fizic sau electronic, în funcție de modalitatea de achitare, precum și de forma depunerii notificării.

(9) Notificările de inițiere sau de modificare a activității de comerț depuse cu nerespectarea condițiilor prevăzute la alin. (7) și (8) sunt lovite de nulitate.

Articolul 16. Recepționarea notificării

(1) În momentul recepționării notificării, autoritatea administrației publice locale este obligată:

a) să proceseze datele din notificare în resursa informațională în domeniul comerțului;

b) să elibereze comerciantului o înștiințare de recepționare sau refuz corespunzător formei depunerii, fizice sau on-line, cu indicarea următoarelor date:

- data și ora de recepționare a notificării;

- numărul de ordine al notificării, atribuit de resursa informațională în domeniul comerțului;

- numele și prenumele, funcția și datele de contact (telefon, e-mail) ale persoanei responsabile din autoritatea administrației publice locale care a recepționat sau refuzat notificarea;

c) să înștiințeze organul supravegherii de stat a măsurilor contra incendiilor din raza teritorială despre notificarea recepționată și să transmită informația ce se conține în aceasta;

d) în cazul refuzului de recepționare, să indice temeiul și să prezinte recomandări de remediere.

(2) Înștiințarea de recepționare sau refuz se va emite:

a) cel târziu în a doua zi lucrătoare următoare zilei depunerii notificării, în cazul depunerii on-line;

b) în ziua depunerii notificării, în cazul depunerii notificării la ghișeul autorității administrației publice locale;

c) prin derogare de la lit. a) și b), în termen de până la 15 zile lucrătoare de la data depunerii notificării în comerț, în cazurile stabilite la art. 21³ alin. (3) lit. a).

(2¹) Notificările sunt examinate în ordinea recepționării/introducerii în resursa informațională în domeniul comerțului. Operatorii din cadrul autorităților administrației publice locale verifică permanent existența notificărilor în comerț recepționate în resursa informațională în domeniul comerțului.

(2²) În cazul existenței mai multor notificări având ca subiect aceeași unitate de comerț ambulant disponibilă notificării din cadrul unui amplasament sau făcută publică conform art. 6 alin. (6), se consideră recepționată prima notificare. Notificarea întârziată (ratată), pentru care însă a fost emisă o înștiințare de recepționare, se consideră lovită de nulitate în temeiul prezentului alineat, fapt despre care deponentul este informat prin intermediul resursei informaționale în domeniul comerțului sau prin scrisoare recomandată.

(2³) Înștiințarea de recepționare sau refuz se emite prin intermediul resursei informaționale în domeniul comerțului. Înștiințarea se pune la dispoziția deponentului:

a) la adresa electronică, în cazul depunerii notificării în comerț on-line;

b) pe suport de hârtie, în cazul depunerii notificării în comerț la ghișeul autorității administrației publice locale;

c) la adresa electronică, în toate cazurile când adresa electronică a deponentului a fost setată în resursa informațională în domeniul comerțului;

d) pe suport de hârtie, la solicitarea deponentului, indiferent de modul de depunere a notificării în comerț.

(3) Autoritatea administrației publice locale refuză recepționarea notificării doar în următoarele cazuri:

a) notificarea nu conține datele menționate la art. 14 alin. (6) sau conține discrepanțe vădite între elementele prevăzute la art. 14 alin. (7);

b) la notificare nu sunt anexate actele stabilite, după caz, la art. 14 alin. (9) sau (10);

c) notificarea nu este semnată de persoana care deține împuternicirile necesare;

d) notificarea contravine prevederilor regulamentului de comerț local în privința locului amplasării unității comerciale, programului (orarului) de activitate sau mărfurilor comercializate;

e) nu este prezentată dovada achitării plății de notificare.

(4) - *abrogat.*

(5) Autoritatea administrației publice locale, prin intermediul resursei informaționale în domeniul comerțului, depune cererea pentru eliberarea actului permisiv lipsă, aferent activităților prevăzute în partea I pct. 5 pozițiile 5.8, 5.8.1, 5.8.2, 5.8.3 și 5.8¹ și în partea II pct. 3 pozițiile 3.3 și 3.4 din anexa nr. 6 la Legea nr.221/2007 privind activitatea sanitară veterinară, precum și celor prevăzute în anexa nr. 4 la prezenta lege, în următoarele cazuri:

a) bifării opțiunii respective de către deponent în resursa informațională în domeniul comerțului, la depunerea notificării on-line;

b) solicitării înscrise în rubrica „Anexe” a notificării, certificată cu semnătura olografă a deponentului, la depunerea notificării la ghișeu.

[Art.16 al.(5) modificat prin LP112 din 11.05.23, MO182-185/02.06.23 art.305; în vigoare 02.07.23]

(6) Efectuarea de către deponent a acțiunilor menționate la alin. (5) constituie manifestare de voință și declarare a întrunirii cerințelor legale pentru emiterea actului permisiv lipsă. Autoritatea administrației publice locale nu verifică autenticitatea datelor (actelor) prezentate de deponent, operând acțiunile necesare în resursa informațională în domeniul comerțului în numele și pe seama deponentului.

Articolul 17. Verificarea corectitudinii datelor și respectării

cerințelor de desfășurare a activităților de comerț

(1) Autoritatea administrației publice locale verifică datele indicate în notificare în privința corespunderii cu prevederile prezentei legi.

(2) Datele din notificare și actele depuse de comerciant se examinează potrivit principiului „ghișeului unic” în următoarele privințe:

a) corectitudinea datelor privind denumirea/numele, sediul/domiciliul, administratorul comerciantului și IDNO/IDNP-ul se verifică prin accesarea datelor din Registrul de stat al unităților de drept și, după caz, din Registrul de stat al populației sau din alte registre de stat – în caz de necesitate;

b) corectitudinea datelor privind adresa unității comerciale se verifică prin accesarea datelor din resursele informaționale deținute de Agenția Servicii Publice – în caz de necesitate;

c) respectarea cerințelor în domeniul urbanismului, amenajării teritoriului și construcțiilor prin accesarea datelor și interacțiunea cu subdiviziunile responsabile ale autorității administrației publice locale – în caz de necesitate.

(3) Autoritatea administrației publice locale colaborează cu alte autorități publice sau entități private în vederea realizării atribuțiilor de verificare a legalității activității comercianților. Autoritățile și entitățile menționate prezintă, la solicitarea autorității administrației publice locale, informația respectivă, cu respectarea legislației.

(4) Autoritatea administrației publice locale poate verifica activitatea comerciantului în conformitate cu prevederile Codului contravențional al Republicii Moldova.

(5) Informația privind o nouă notificare (cu anexarea notificării de inițiere sau de modificare, după caz) se remite prin intermediul resursei informaționale în domeniul comerțului către Inspectoratul Național pentru Supraveghere Tehnică în toate cazurile, către Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor, în cazul în care comerciantul desfășoară activități stabilite în partea I pct.5 pozițiile 5.8, 5.8.1, 5.8.2, 5.8.3 și 5.8¹ și în partea II pct. 3 pozițiile 3.3 și 3.4 din anexa nr. 6 la Legea nr. 221/2007 privind activitatea sanitară veterinară, și către Agenția Națională pentru Sănătate Publică în cazul în care comerciantul desfășoară activități stabilite în anexa nr. 4.

[Art.17 al.(5) modificat prin LP112 din 11.05.23, MO182-185/02.06.23 art.305; în vigoare 02.07.23]

(6) Autoritățile menționate la alin. (5) examinează datele din notificare în privința corespunderii activității comerciantului cu cerințele prevăzute de lege, inclusiv pot utiliza datele din notificare în vederea constatării unei fapte ilicite prevăzute de legea contravențională sau penală, sau efectuează un control de stat, în cazul în care se întrunesc temeiurile stabilite de lege pentru efectuarea acestuia.

Articolul 17¹. – *abrogat.*

Articolul 17². – *abrogat.*

Articolul 17³. Durata desfășurării activității de comerț

(1) Activitatea de comerț nu este limitată în timp, cu excepția următoarelor cazuri:

a) lichidarea persoanei juridice ori decesul persoanei fizice care a notificat activitatea de comerț sau lipsa activității de comerț pe parcursul a 13 luni de la începerea activității;

b) depunerea notificării de încetare a activității de comerț, conform art. 17⁵;

c) suspendarea activității de comerț, conform art. 17⁴;

d) expirarea termenului, în cazul notificărilor cu termen, în condițiile alin. (6);

e) expirarea termenului, pentru unitățile comerciale din piețe, în temeiul art. 12 alin. (8);

f) expirarea termenului pentru care a fost constituit amplasamentul.

(2) Pentru unitatea comercială care practică mai multe activități de comerț, suspendarea dreptului de practicare a unei anumite activități nu împiedică desfășurarea celorlalte activități de comerț, cu excepția cazurilor în care actul de suspendare sau scurgerea termenului de valabilitate sunt aplicabile întregii unități comerciale.

(3) Comerciantul persoană juridică este obligat să depună o notificare de încetare a activității de comerț în cazurile prevăzute la alin. (1) lit. a). În caz de neexecutare a obligației, precum și pentru comerciantul persoană fizică, autoritatea administrației publice locale operează din oficiu încetarea activității de comerț în resursa informațională în domeniul comerțului cel târziu în a treia zi lucrătoare din momentul în care i-a devenit cunoscută oficial proba prevăzută la alin. (4).

(4) Proba (actul sau orice altă informație legală) care servește temei de modificare a statutului notificării se păstrează pe format de hârtie în evidențele autorității administrației publice locale în dosarul notificării sau electronic, în funcție de modul în care a parvenit, ceea ce nu exclude dreptul de a deține orice acte pe suport de hârtie, cu condiția de a nu impune cheltuieli nejustificate comerciantului.

(5) În cazurile prevăzute la alin.(1) lit.d), e) și f), activitatea încetează fără depunerea notificării de încetare.

(6) Autoritatea administrației publice locale poate limita durata desfășurării activității de comerț:

1) pentru unitățile comerciale din piețe, în temeiul art. 12 alin. (8);

2) la expirarea termenului pentru care a fost constituit amplasamentul;

3) la solicitarea comerciantului;

4) prin prevederile regulamentului de comerț local:

a) pentru comerțul ambulant, unitățile de agrement amplasate pe terenuri/spații deschise sau terasele amplasate pe/în terenuri/locații/încăperi/structuri de domeniu public al autorității publice locale, fără a aduce atingere prevederilor legale;

b) în cazurile prevăzute la art. 21⁵;

c) pentru teritoriile/spațiile/locurile/structurile/clădirile care, conform planurilor urbanistice, vor suferi modificări incompatibile cu forma, tipul activității de comerț sau vor dispărea/se vor transforma.

(7) În cazurile prevăzute la alin. (6) pct. 4) lit. c) din prezentul articol, autoritatea administrației publice locale informează în scris comerciantul privind survenirea circumstanțelor care au justificat stabilirea termenului, cu cel puțin 30 de zile până la

survenirea acestuia. În lipsa acestei informări, termenul notificării se va prelungi până la informare, fapt ce nu exclude dreptul de încetare prevăzut la art. 17⁵.

Articolul 17⁴. Suspendarea (limitarea) activității de comerț

(1) Activitatea de comerț se suspendă (se limitează) de către organele abilitate cu funcții de control, prin aplicarea măsurilor restrictive prevăzute de legislație, pentru încălcările constatate în cadrul controlului de stat efectuat conform prevederilor Legii nr. 131 din 8 iunie 2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător.

(2) Activitatea de comerț se suspendă (se limitează) prin suspendarea unui act permisiv/licență de către autoritatea abilitată, în condițiile prevăzute la art. 17 din Legea nr. 235-XVI din 20 iulie 2006 cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător.

(3) Autoritatea administrației publice locale are dreptul să se adreseze în instanța de judecată în vederea suspendării activității de comerț în următoarele cazuri:

a) constatarea necorespunderii condițiilor de desfășurare a activității de comerț cu datele notificate sau încălcării regulamentului de comerț local;

b) constatarea comiterii repetate a încălcării regulilor de comerț conform prevederilor Codului contravențional al Republicii Moldova;

c) constatarea încălcării condițiilor prevăzute la art. 21 alin. (7) lit. a).

(4) Hotărârea judecătorească privind suspendarea activității de comerț se adoptă în termen de 5 zile lucrătoare și se execută în conformitate cu legislația.

(5) Organele abilitate cu funcții de control și/sau de reglementare care au emis decizii (sau alte acte prevăzute de lege) prin care este suspendat sau reluat sub orice formă dreptul comerciantului de a practica o anumită activitate remit în mod oficial decizia (actul), inclusiv hotărârea instanței de judecată emisă în acest sens, pe adresa autorității administrației publice locale.

(6) Autoritatea administrației publice locale nu verifică autenticitatea, legalitatea deciziilor sau temeiurilor de suspendare/reluare a activității, operând în resursa informațională în domeniul comerțului suspendarea sau reluarea activității, după caz, în termenul stabilit la art. 17⁹ alin. (3).

Articolul 17⁵. Încetarea activității de comerț în temeiul notificării comerciantului

(1) Activitatea de comerț încetează la cererea comerciantului, începând cu data de depunere a notificării de încetare de către comerciant.

(2) De la data de depunere a notificării privind încetarea activității de comerț, comerciantul:

a) nu are dreptul să desfășoare activități de comerț în cadrul unității comerciale în cauză;

b) nu va achita taxa stabilită la art. 17⁷ alin. (2) pentru unitatea comercială în cauză.

Articolul 17⁶. Modificarea datelor

(1) În cazul necesității de schimbare a datelor indicate în notificarea privind inițierea activității de comerț, comerciantul depune la autoritatea administrației publice locale notificarea de modificare a datelor.

(2) Comerciantul va anexa la notificarea de modificare a datelor, după caz, actele necesare conform art. 14 alin. (9) și (10).

(3) În cazul depistării unor greșeli, erori tehnice sau neconcordanțe între notificarea depusă și situația de facto a unității comerciale, dacă cele depistate nu se încadrează în componența unei fapte ilicite sau nu constituie temei de refuz, autoritatea administrației publice locale poate modifica notificarea cu acordul comerciantului, exprimat prin mijloace legale, sau prin acord tacit.

(4) Acordul tacit prevăzut la alin. (3) survine ca urmare a adresării unei somații în formă scrisă din partea autorității administrației publice locale, remisă pe adresa juridică sau la domiciliul comerciantului prin scrisoare recomandată, la care nu s-a răspuns în scris în termen de 30 de zile de la data recepționării scrisorii recomandate sau de la data restituirii indicată de către oficiul poștal. În cazul refuzului comerciantului de acceptare a modificării notificării ca urmare a somației, autoritatea administrației publice locale are dreptul să suspende notificarea în comerț în procedura stabilită la art. 17⁴ alin. (3) lit. a).

(5) Nu se acceptă modificarea notificării, dar se va depune o nouă notificare privind inițierea activității de comerț în următoarele cazuri:

a) în cazul piețelor ca unități comerciale;

b) schimbarea adresei unității comerciale;

c) schimbarea tipului unității comerciale din fixă în ambulantă sau invers;

d) schimbarea amplasamentului.

Articolul 17⁷. Taxe

(1) Pentru fiecare unitate comercială în cadrul căreia se desfășoară activitate de comerț, comercianții achită taxă pentru unitățile comerciale și pentru prestări de servicii în conformitate cu legislația fiscală.

(2) Taxa pentru unitățile comerciale și/sau pentru prestări de servicii se achită de comerciant în modul stabilit de legislația fiscală, pe durata desfășurării activității de comerț conform art. 17³.

Articolul 17⁸. – *abrogat*.

Articolul 17⁹. Resursa informațională în domeniul comerțului

(1) Evidența și monitorizarea unităților comerciale, precum și a datelor aferente acestora, se efectuează prin intermediul resursei informaționale în domeniul comerțului, instituită și administrată de Guvern.

(2) Guvernul asigură și oferă suportul necesar pentru conectarea autorităților administrației publice locale la resursa informațională în domeniul comerțului, precum și pentru interacțiunea acestuia cu alte resurse informaționale de stat și cu alte autorități publice.

(3) Autoritățile administrației publice locale asigură introducerea și actualizarea datelor privind unitățile comerciale, inclusiv a datelor din notificările și din actele anexate, depuse de comerciant la autoritatea administrației publice locale, și a deciziilor de suspendare sau încetare a activității de comerț, emise de autoritățile competente, în termen de cel mult 3 zile de la data de recepționare a acestora.

(4) Accesul la informațiile privind unitățile comerciale din resursa informațională în domeniul comerțului este garantat tuturor persoanelor cu titlu oneros.

Capitolul V

REGULI GENERALE DE COMERCIALIZARE

A PRODUSELOR ȘI SERVICIILOR

Articolul 18. Protecția vieții, sănătății și securității consumatorilor

(1) Comercianții sunt obligați să plaseze pe piață numai produse/servicii sigure pentru viața, sănătatea și securitatea consumatorilor. Orice comerciant trebuie să se convingă, în baza informațiilor obținute de la producător/importator și a pregătirii profesionale, că produsele oferite spre comercializare sunt sigure și să informeze consumatorii asupra factorilor de risc în utilizarea/consumul acestora.

(2) Se interzice plasarea pe piață a produselor în lipsa actelor de însoțire referitoare la calitatea, cantitatea și securitatea lor, emise conform reglementărilor tehnice, sanitare și contabile în vigoare.

(3) Se consideră sigur produsul/serviciul care este conform reglementărilor obligatorii care definesc caracteristicile de securitate ale acestuia și modalitățile de control al conformității cu caracteristicile parametrilor definiți potrivit legislației în vigoare.

(4) Dacă securitatea produsului/serviciului nu poate fi stabilită conform prevederii alin. (3), produsul/serviciul se consideră sigur în cazul în care, utilizat în condiții normale sau previzibile, nu prezintă riscuri pentru viața, sănătatea și securitatea consumatorilor.

Articolul 19. Etichetarea, marcarea și ambalarea

(1) Informațiile furnizate prin etichetare, marcarea, ambalare, precum și modul de aplicare a etichetelor sunt stabilite de legislația în vigoare. Etichetarea și normele în

conformitate cu care aceasta se realizează nu trebuie să fie de natură să inducă consumatorul în eroare.

(2) La vânzarea produsului/prestarea serviciului, comerciantul/prestatorul trebuie să aducă la cunoștința consumatorului, la solicitarea acestuia, pe lângă informațiile furnizate prin etichetare, marcare și ambalare, alte informații corecte și utile referitoare la caracteristicile produsului/serviciului, condițiile de vânzare și modul de utilizare.

(3) Ambalajul produsului trebuie să asigure integritatea și protecția calității acestuia, să fie ușor de manipulat, să promoveze vânzarea produsului, fiind totodată conform cu prevederile legale referitoare la protecția muncii, mediului și securitatea consumatorilor.

Articolul 20. Cantitatea și prețul

(1) În funcție de tipul și caracteristicile produsului, pe ambalajul acestuia se vor indica vizibil și fără echivoc masa și volumul nominale, lungimea, aria sau alte mărimi prin care se caracterizează cantitatea (conținutul) produsului, exprimate în unități de măsură recunoscute de Sistemul național de metrologie. Prevederile prezentului alineat nu se aplică produselor comercializate în vrac.

(2) Obligativitatea indicării datelor menționate la alin. (1) revine producătorului, comerciantului sau, după caz, importatorului.

(3) Informațiile furnizate de mijloacele de măsurare a cantității produselor vândute în vrac trebuie să fie clare și vizibile pentru consumator. Mijloacele de măsurare utilizate pentru determinarea cantității produselor din comerț trebuie să fie legalizate (incluse în Registrul de stat al mijloacelor de măsurare din Republica Moldova), adecvate și periodic verificate metrologic.

(4) Comerciantul care oferă un produs/serviciu spre vânzare în rețeaua cu amănuntul trebuie să indice pe indicatorul de preț prețul de vânzare, prețul pe unitatea de măsură și tariful practicat, conform prevederilor legale în vigoare. Nu este necesar să se indice prețul unitar dacă acesta este identic cu prețul de vânzare.

(5) Prețurile de vânzare, prețurile pe unitatea de măsură și tarifele se indică în mod vizibil și fără echivoc prin marcare, etichetare, prin meniul propus și/sau afișare și se exprimă exclusiv în monedă națională.

(6) Produsele și serviciile se comercializează pe teritoriul Republicii Moldova la prețuri libere de vânzare, cu excepția prețurilor/tarifelor reglementate de către stat. Prețul la comercializarea produselor/serviciilor social importante de primă necesitate, a căror listă reflectă coșul alimentar al minimului de existență, se aprobă de către Guvern și se reglementează prin limitarea rentabilității la producere și/sau a adaosului comercial la vânzarea acestora.

Articolul 20¹. Restricții în domeniul comerțului cu amănuntul

(1) Se interzice utilizarea/comercializarea pungilor de transport fabricate din plastic, cu sau fără mâner, cu grosimea peretelui egală sau mai mare de 50 de microni, furnizate

consumatorilor la punctele de vânzare de bunuri, începând cu 1 ianuarie 2019.

(2) Se interzice utilizarea/comercializarea pungilor din plastic subțire, cu grosimea peretelui mai mică de 50 de microni, cu excepția celor care sunt utilizate ca ambalaj, începând cu 1 ianuarie 2020.

(3) Se interzice utilizarea/comercializarea pungilor din plastic foarte subțire, cu grosimea peretelui mai mică de 15 microni, cu excepția celor care sunt utilizate ca ambalaj, începând cu 1 ianuarie 2021.

(4) Se interzice utilizarea/comercializarea farfuriilor, paharelor, altor accesorii ale serviciilor de masă și bețișoarelor, de unică folosință, fabricate din plastic, cu excepția celor biodegradabile, începând cu 1 ianuarie 2021.

Articolul 21. Alte reguli de comercializare

(1) Comerciantul păstrează în unitatea comercială documentele care atestă conformarea unității comerciale sau a mărfurilor la reglementările tehnice în vigoare, la alte cerințe legale, actele permissive, precum și copia (copiile) înștiințării de recepționare aferente notificării. Documentele menționate se păstrează în copii autentificate prin semnătura administratorului și se prezintă la solicitarea consumatorilor, a organelor de control sau a agenților constatați.

(2) Comerciantul este obligat să țină evidența produselor comercializate/a serviciilor prestate și să elibereze cumpărătorilor/consumatorilor bonuri de casă sau alte acte ce confirmă cumpărarea produsului/prestarea serviciului. Actele de evidență sunt disponibile la cererea autorităților de control, conform prevederilor legale în vigoare.

(3) Fiecare comerciant stabilește, în conformitate cu regulamentul de comerț local, aprobat de consiliul local, orarul de funcționare al unității comerciale, care va respecta prevederile legislației muncii și reglementările în vigoare privind liniștea și ordinea publică. Unitățile comerciale cu amănuntul și cele prestatoare de servicii comerciale pot fi deschise publicului în toate zilele săptămânii. Unitățile comerciale din sectorul alimentar nu pot fi închise mai mult de două zile consecutiv în cazul sărbătorilor legale, cu excepția unor cauze obiective de nefuncționare. Orarul de funcționare se afișează la intrarea în unitatea comercială, în mod vizibil din exterior. Comerciantul este obligat să asigure respectarea acestuia. Orice modificare în orarul de funcționare al unității comerciale se face prin modificarea notificării.

(4) Comercianții sunt obligați să asigure colectarea, depozitarea și transportarea deșeurilor rezultate din activitatea de comerț în conformitate cu legislația privind gestionarea deșeurilor. Colectarea și transportarea deșeurilor se efectuează:

a) de către comerciant în cazul în care acesta deține autorizație privind gestionarea deșeurilor; și/sau

b) de către persoane juridice care dețin autorizație privind gestionarea deșeurilor și care au încheiat contract cu comerciantul.

(5) Comercianții sunt obligați să respecte interdicțiile și cerințele privind desfășurarea activității de comerț, stabilite în regulamentul de comerț local, inclusiv în cazul în care interdicțiile și cerințele în cauză au fost stabilite ulterior depunerii notificării privind inițierea activității de comerț.

(6) La desfășurarea activității de comerț, comercianții sunt responsabili de respectarea legislației sanitare, sanitar-veterinare, de prevenirea și stingerea incendiilor, de protecția mediului, precum și de respectarea legislației specifice domeniului de activitate.

(7) În temeiul art. 5 alin. (1) din Legea nr. 75/2015 cu privire la locuințe, se interzice amplasarea unităților comerciale în locuințe, cu excepția unităților comerciale:

a) de tipul celor de la poziția 32 din anexa nr. 5, numai în cazul în care implică prezența fizică în locuință doar a unui salariat în afară de administrator. În astfel de situații, unitatea comercială nu poate utiliza locuința pentru depozitare, transbordare, primirea vizitatorilor (consumatorilor sau clienților), pentru alte activități care nu corespund scopului folosirii locuințelor, precum și pentru instituirea locului de preschimbare a mărfii;

b) de tipul celor de la pozițiile 97 și 98 din anexa nr. 5.

Articolul 21¹. - *abrogat*

Articolul 21². Regimul de lucru

(1) Comerciantul desfășoară activitatea de comerț conform programului notificat (orar de funcționare), cu respectarea prevederilor regulamentului de comerț local.

(2) Activitatea desfășurată peste orele de program în conformitate cu art. 21⁵ sau art. 21⁸ nu constituie încălcare de program.

Articolul 21³. Comerțul ambulant și amplasamentele

(1) Comerțul ambulant se desfășoară prin intermediul unităților de comerț ambulant în piețe, amplasamente sau în cazurile stabilite la art. 21⁵. În cadrul piețelor și amplasamentelor se determină spațiile destinate amplasării unităților comerciale ambulante.

(2) Amplasamentele sunt constituite prin decizia autorității administrației publice locale. Amplasamentele pot fi instituite pe proprietate publică sau privată. Instituirea amplasamentului pe proprietate privată este condiționată de acordul scris al proprietarului sau posesorului.

(3) Pentru stabilirea spațiilor de amplasare a unităților de comerț ambulant și a unităților de agrement pe teren/în spații deschise, autoritatea administrației publice locale elaborează și emite scheme de amplasament:

a) individualizate - care se emit în termen de cel mult 15 zile lucrătoare de la data de depunere a notificării în comerț de către deponent, cu excepția cazurilor în care există scheme de amplasament prestabilite;

b) prestabilite - care se elaborează pentru asigurarea unor condiții egale de depunere a notificării în comerț în condiții generale, fapt pentru care se fac publice conform alin. (5).

(4) Schema de amplasament prestabilită prezintă schematic amplasarea unităților comerciale ambulante și numerotarea acestora, poate conține tipul unității comerciale, sortimentul de mărfuri sau servicii și alte date relevante, după caz. Pentru cazurile menționate la art. 215, schema de amplasament prestabilită poate fi coordonată în prealabil cu potențialii comercianți sau cu organizatorul evenimentului.

(5) Atât amplasamentele, cât și schemele de amplasament prestabilite se fac publice conform art. 6 alin. (6), cu indicarea caracteristicilor de identificare a amplasamentului și a termenului general pentru care este constituit sau a termenului pentru fiecare unitate comercială ambulantă, după caz. Schemele de amplasament prestabilite făcute publice în scopul desfășurării licitațiilor, evenimentelor sau manifestațiilor publice, precum și în oricare alte scopuri decât activitatea de comerț ambulant, nu servesc temei pentru depunerea notificării în comerț.

(6) În cazul desfășurării activității de comerț prin intermediul teraselor în locuri publice, autoritatea administrației publice locale elaborează și emite comerciantului o schemă de amplasament individualizată, cu excepția cazurilor în care terasele notificate sunt prevăzute de schemele de amplasament prestabilite.

(7) Amplasarea unității comerciale ambulante, de agrement sau a terasei se efectuează în modul stabilit în schema de amplasament. În cazurile prevăzute expres de regulamentul de comerț local, amplasarea unității comerciale în teritoriu poate fi condiționată de prezența funcționarului autorității administrației publice locale desemnat în acest sens, făcându-se mențiunea respectivă în schema de amplasament, cu indicarea datei și a orei amplasării pe teren, după caz.

(8) Schema de amplasament individualizată se eliberează în două exemplare, unul - pentru autoritatea administrației publice locale, iar celălalt - pentru deponent, și se remite:

- a) prin e-mail, în toate cazurile în care adresa de e-mail a fost inclusă în notificare;
- b) prin ghișeul autorității administrației publice locale care a recepționat notificarea;
- c) de subdiviziunea autorității administrației publice locale desemnată în acest sens.

(9) Modalitatea de emitere a schemei de amplasament individualizată în cazurile stabilite la alin. (8) lit. b) și c) urmează a fi stabilită expres în regulamentul de comerț local, iar în lipsa unei astfel de reglementări se aplică prevederile alin. (8) lit. b).

(10) Modelul schemei de amplasament este elaborat de autoritatea administrației publice locale și este inclus ca anexă în regulamentul de comerț local. Schema de amplasament individualizată este atașată electronic la notificare în resursa informațională în domeniul comerțului de către autoritățile administrației publice locale.

(11) Unitățile comerciale ambulante și terasele se consideră notificate chiar dacă nu au obținut acces la rețelele edilitare necesare.

(12) Autoritățile administrației publice locale monitorizează spațiile disponibile pentru amplasarea unităților comerciale ambulante în amplasamente și le fac publice conform art. 6 alin. (6). Lipsa de spații pentru amplasarea unităților comerciale ambulante în amplasamentul notificat servește drept temei pentru emiterea înștiințării de refuz în temeiul art. 16 alin. (3) lit. d).

(13) La depunerea fizică a notificării sau în înștiințarea de refuz, deponentul este informat despre alte spații nenotifycate (spații disponibile) în cadrul amplasamentului notificat sau în cadrul altui amplasament, în cazul în care acesta există.

(14) Pentru desfășurarea comerțului prin aparate automate pentru vânzări, comerciantul depune notificare pentru fiecare aparat comercial dacă acestea sunt amplasate în locuri diferite. Comerciantul depune o singură notificare pentru aparatele automate pentru vânzări amplasate alăturat sau în aceeași încăpăre, cu indicarea numărului de aparate. Aparatele automate pentru vânzări care aparțin unității comerciale cu un alt tip de activitate sunt incluse în notificarea inițială sau sunt notificate prin modificare.

Articolul 21⁴. Cerințe de pregătire profesională și sănătate

(1) Persoanele implicate nemijlocit în activități de preparare, prelucrare, comercializare și/sau păstrare a produselor alimentare și/sau băuturilor pentru consum în cadrul unităților comerciale sunt obligate să aibă pregătire profesională în domeniul comerțului, alimentației publice și igienei.

(2) Persoanele implicate nemijlocit în activități de întreținere corporală, coafură și în alte activități de înfrumusețare sunt obligate să aibă pregătire profesională în activități de întreținere corporală și în domeniul igienei.

(3) Se consideră că persoanele menționate la alin.(1) și (2) au pregătirea profesională necesară în cazul în care corespund cel puțin uneia din următoarele condiții:

a) au absolvit instituții de învățământ superior sau profesional tehnic, după caz, în domeniul comerțului, alimentației publice, activităților de întreținere corporală, coafură și în alte activități de înfrumusețare sau în domeniul igienei;

b) au absolvit cursuri de instruire specializată, după caz, în domeniul alimentației publice, activităților de întreținere corporală, coafură și în alte activități de înfrumusețare sau în domeniul igienei, desfășurate de entitățile specificate la art. 13 alin. (5).

(4) Cerințele și condițiile pentru efectuarea examenelor medicale la angajare și a examenelor periodice pentru angajații unităților comerciale se aplică în conformitate cu prevederile Legii nr. 10/2009 privind supravegherea de stat a sănătății publice.

[Art.21⁴ al.(4) în redacția LP112 din 11.05.23, MO182-185/02.06.23 art.305; în vigoare 02.07.23]

[Art.21⁴ al.(5) abrogat prin LP112 din 11.05.23, MO182-185/02.06.23 art.305; în vigoare 02.07.23]

(6) Se interzice organelor de control sau altor autorități publice centrale sau locale să aprobe acte normative privind obligarea comercianților de a frecventa cursuri de instruire sau de pregătire și perfecționare profesională.

Articolul 21⁵. Activitatea de comerț în cadrul târgurilor,

iarmaroacelor, manifestărilor culturale,

turistice, sportive și al altor evenimente

similar

(1) Activitatea de comerț ambulant în cadrul târgurilor, iarmaroacelor, manifestărilor culturale, turistice, sportive și al altor evenimente similare se desfășoară de comerciant în temeiul notificării de inițiere a activității de comerț și în condițiile stabilite de dispoziția primarului.

(2) Prin dispoziția primarului, autoritatea administrației publice locale are dreptul să stabilească cerințe privind desfășurarea activităților de comerț în cadrul târgurilor, iarmaroacelor, manifestărilor culturale turistice, sportive și al altor evenimente similare, inclusiv să permită desfășurarea acestora fără depunerea notificării.

(3) Activitățile menționate la alin. (1) se desfășoară pentru o perioadă de maximum 35 de zile consecutive. Accesul comercianților la evenimentele specificate în prezentul articol se permite în baza înștiințării de recepționare sau a permisului de acces emis de autoritatea administrației publice locale în cazul evenimentelor desfășurate fără depunerea notificării conform alin. (2).

Articolul 21⁶. Protecția populației împotriva zgomotului

și a vibrației la desfășurarea activității

de comerț

(1) Comercianții sunt obligați să respecte normativele admise de emitere a zgomotului și a vibrației, aprobate de Guvern.

(2) Se interzice amplasarea unităților comerciale care utilizează deservirea muzicală (discobaruri, săli de festivități și alte unități similare) în blocuri locative, instituții de învățământ, instituții medicale sau în locașuri de cult.

(3) Unitățile comerciale care utilizează deservirea muzicală (discobaruri, săli de festivități și alte unități similare) sunt obligate să aplice măsurile necesare de izolație fonică în vederea respectării normativelor admise de emitere a zgomotului și a vibrației pentru a nu crea disconfort locatarilor din zona sau localitatea în care sunt amplasate.

(4) Măsurarea nivelului de zgomot și al vibrației este efectuată, la cererea persoanei fizice sau juridice interesate, de către:

a) Agenția Națională pentru Sănătate Publică;

- b) subdiviziunile abilitate ale autorității administrației publice locale;
- c) laboratoarele și instituțiile acreditate în conformitate cu legislația;
- d) executorul judecătoresc, conform art. 25 din Codul de executare.

Capitolul V¹

VÂNZAREA PRODUSELOR/SERVICIILOR

CU PREȚ REDUS

Articolul 21⁷. Metodele de comerț cu preț redus

Prin vânzare a produselor/serviciilor cu preț redus, în sensul prezentei legi, se înțelege:

- a) vânzări de lichidare;
- b) vânzări de soldare;
- c) vânzări efectuate în unități comerciale de tip magazin de fabrică;
- d) vânzări promoționale.

Articolul 21⁸. Informarea privind vânzările cu preț redus

Vânzările cu preț redus, în cazul în care se vor desfășura peste orele de program și se estimează că vor implica aglomerații de persoane și vehicule peste medie în zonele adiacente unității comerciale, urmează a fi aduse la cunoștință în scris autorității administrației publice locale în a cărei rază teritorială este amplasată unitatea comercială respectivă, cu cel puțin 7 zile lucrătoare înainte de începerea vânzărilor sau cu o zi lucrătoare până la lansarea publicității cu privire la vânzările cu preț redus.

Articolul 21⁹. Vânzarea de lichidare

(1) Prin vânzare de lichidare se înțelege orice vânzare precedată sau însoțită de publicitate și anunțată sub denumirea de „lichidare” și care, printr-o reducere de prețuri, are ca efect vânzarea accelerată a totalității sau numai a unei părți din stocul de produse dintr-o unitate comercială.

(2) Orice anunț sau altă formă de publicitate privind vânzarea de lichidare trebuie să specifice în mod obligatoriu data de început al vânzării și durata acesteia, precum și sortimentul de mărfuri supus vânzării de lichidare, în cazul în care operațiunea nu se referă la totalitatea produselor din structura de vânzare.

Articolul 21¹⁰. Vânzarea de soldare

(1) Vânzarea de soldare este orice vânzare însoțită sau precedată de publicitate și anunțată sub denumirea „soldare/soldări/solduri/reduceri” și care, printr-o reducere de prețuri, are ca efect vânzarea accelerată a stocului de mărfuri sezoniere dintr-o unitate

comercială cu amănuntul.

(2) Documentele contabile justificative care atestă că stocul de produse propus pentru soldare a fost constituit cu cel puțin 15 zile înainte de data de început al vânzării de soldare vor fi păstrate timp de 3 ani pentru a putea fi prezentate, ori de câte ori este nevoie, organelor de control abilitate.

Articolul 21¹¹. Vânzări efectuate în unități comerciale

de tip magazin de fabrică

Vânzările efectuate în unități comerciale de tip magazin de fabrică sunt vânzările din producția proprie, efectuate direct consumatorilor de către producători (procesatori), aceștia îndeplinind obligațiile ce revin oricărui comerciant care desfășoară comerț cu amănuntul.

Articolul 21¹². Vânzările promoționale

(1) În sensul prezentei legi, vânzările promoționale sunt vânzările cu amănuntul/vânzările cash and carry/prestările de servicii de piață care pot avea loc în orice perioadă a anului, cu condiția că se referă la produse disponibile sau reaprovizionabile, precum și la servicii vândute ori, după caz, prestate în mod curent.

(2) În sensul prezentei legi, nu sunt considerate vânzări promoționale:

- a) acțiunile de promovare efectuate de producători (procesatori);
- b) acțiunile de lansare de produse/servicii noi pe piață.

Articolul 21¹³. Publicitatea și anunțurile privind reducerile

de prețuri

(1) Vânzările cu preț redus prevăzute la art. 21⁷, astfel cum sunt definite de prezenta lege, atunci când consumatorii sunt anunțați despre o reducere de prețuri care comportă o comparație exprimată în cifre, sunt supuse următoarelor reguli de fixare și publicitate a prețurilor:

1) orice comerciant care anunță o reducere de preț trebuie să o raporteze la prețul de referință practicat de aceeași unitate comercială pentru produse sau servicii identice;

2) orice anunț de reducere de prețuri, indiferent de forma, modul de publicitate și motivația reducerii, trebuie să se adreseze consumatorilor și să indice în cifre o reducere în raport cu prețurile de referință, excepție făcând:

- a) publicitatea comparativă de preț;
- b) anunțurile publicitare exclusiv literare, care nu conțin cifre;
- c) anunțurile de preț de lansare a unui nou produs pe piață;

d) anunțurile publicitare orale efectuate exclusiv în interiorul magazinului pentru reduceri de prețuri la un anumit raion, pentru o foarte scurtă perioadă a unei zile de vânzare;

3) publicitatea prin catalog și ofertele de reducere de prețuri, lansate de comercianții care practică vânzarea în afara unei unități comerciale fixe, pot fi valabile numai până la epuizarea stocurilor, cu condiția ca această mențiune să figureze vizibil și lizibil în catalog;

4) orice anunț de reducere de preț exprimată în valoare absolută sau în procent trebuie efectuat vizibil, lizibil și fără echivoc pentru fiecare produs sau grupă de produse identice:

a) fie prin menționarea noului preț lângă prețul anterior, barat;

b) fie prin mențiunile „preț nou”, „preț vechi” lângă sumele corespunzătoare;

c) fie prin menționarea procentului de reducere și a prețului nou care apare lângă prețul de referință, barat;

5) se interzice ca o reducere de preț pentru un produs și/sau serviciu să fie prezentată consumatorilor ca o ofertă gratuită a unei părți din produs și/sau serviciu;

6) toate documentele contabile care atestă veridicitatea prețului de referință trebuie să fie păstrate timp de 3 ani pentru a putea fi prezentate organelor de control abilitate;

7) orice anunț de reducere de prețuri ce nu corespunde reducerii practicate efectiv în raport cu prețul de referință este considerat practică comercială incorectă și se sancționează conform legislației.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică atunci când reducerile de preț pe produs rezultă din creșterea cantității de produs conținută în ambalajul utilizat în mod uzual în comercializarea acestora sau din creșterea numărului de produse identice oferite spre vânzare într-un ambalaj colectiv.

(3) Produsele aflate în vânzare cu preț redus/oferte promoționale, cu 3 zile înainte de expirarea termenului de valabilitate sau a datei durabilității minimale/datei-limită de consum aferente produselor alimentare ori a termenului de valabilitate/datei de minimă durabilitate aferente produselor nealimentare, se sortează și se expun la comercializare pe rafturi sau în standuri, delimitate vizibil, cu informarea corectă, completă și precisă a consumatorilor. Nerespectarea prevederilor prezentului alineat este considerată practică comercială incorectă și se sancționează conform legislației.

Capitolul V²

RELAȚIILE CONTRACTUALE DINTRE FURNIZOR

ȘI CUMPĂRĂTOR PRIVIND LIVRAREA DE PRODUSE

AGRICOLE ȘI ALIMENTARE

Articolul 21¹⁴. Domeniul de aplicare și noțiunile utilizate

în sensul prezentului capitol

(1) Prevederile prezentului capitol referitoare la practicile comerciale neloiale se aplică, în legătură cu vânzarea de produse agricole și alimentare, de către:

a) furnizorii din categoria întreprinderilor micro – oricărui cumpărător, cu excepția cumpărătorilor din categoria întreprinderilor micro, precum și în cazul excepțiilor prevăzute la alin. (2);

b) furnizorii din categoria întreprinderilor mici – oricărui cumpărător, cu excepția cumpărătorilor din categoria întreprinderilor micro și mici, precum și în cazul excepțiilor prevăzute la alin. (2);

c) furnizorii din categoria întreprinderilor mijlocii – oricărui cumpărător, cu excepția cumpărătorilor din categoriile întreprinderilor micro, mici și mijlocii precum și în cazul excepțiilor prevăzute la alin. (2).

(2) Prevederile prezentului capitol referitoare la practicile comerciale neloiale, în legătură cu vânzarea de produse agricole și alimentare, nu se aplică:

a) comerțului ambulant, cu excepția cazului în care venitul din vânzări al comerciantului ambulant pentru o perioadă fiscală depășește 1200000 de lei;

b) comerțului în magazinele de fabrică prevăzute în anexa nr. 5 poziția 31 cu mărfuri ale producătorului/procesatorului;

c) unităților comerciale cu o suprafață comercială de tipul A conform anexei nr. 5 poziția 1, în cazul în care acestea se încadrează în categoria întreprinderilor micro.

(3) În sensul alin. (1) și (2) ale prezentului articol, întreprinderile micro, mici și mijlocii se clasifică conform art.5 alin.(1) din Legea nr.179/2016 cu privire la întreprinderile mici și mijlocii.

(4) În sensul prezentului capitol, următoarele noțiuni principale semnifică:

contract comercial – contract care cuprinde condițiile comerciale efective definite ca însumare a tuturor condițiilor comerciale, exprimate în procente din valoarea estimată a vânzărilor, însumând toate costurile comerciale percepute în legătură cu vânzarea produselor, valoarea absolută sau procentuală din cifra de afaceri;

cost de achiziție al produselor – preț plătit de cumpărător pentru produsele furnizate în condițiile contractului;

cost al produsului – (i) în cazul furnizorului – cost al produsului final care include profitul furnizorului, costurile de producție, inclusiv impozitele și taxele nerecuperabile, drepturile de import/export, costurile suportate pentru livrare, prelucrare, sortare, împachetare sau alte cheltuieli în vederea aducerii lor în forma și la locul predării către cumpărător; (ii) în cazul furnizorului intermediar – cost al produsului final care include

costul de achiziție al produselor, profitul furnizorului intermediar și costurile suplimentare de achiziție a produselor;

costuri suplimentare de achiziție a produselor (servicii de logistică) - costuri suportate de către cumpărător din momentul recepționării mărfii în condițiile contractuale, în vederea aducerii produselor în forma ori la condiția necesară plasării acestora pe piață, pentru recepționarea, transportarea, încărcarea, descărcarea, impozitele și taxele nerecuperabile sau alte costuri necesare;

cumpărător - orice persoană fizică sau juridică ori grup, uniuni/asociații ale acestora, care cumpără produse agricole și alimentare, cu excepția consumatorului final;

furnizor - orice producător agricol, persoană fizică sau juridică ori grup, uniuni/asociații ale acestora, care vinde produse agricole și alimentare;

furnizor intermediar - orice persoană fizică sau juridică care nu este producătorul/procesatorul sau importatorul produsului vândut unui cumpărător; în sensul prezentei noțiuni, grupurile, uniunile/asociațiile de producători agricoli nu sunt considerați intermediari;

listare - acțiuni de includere în oferta cumpărătorului (comerciantului) a produselor agricole și alimentare;

practici comerciale neloiale - practici care contravin bunei conduite comerciale, bunei-credințe și corectitudinii, care sunt impuse unilateral de un partener comercial altui partener, chiar și atunci când acestea rezultă în urma înțelegerii între părți;

produse agricole și alimentare - listă de produse agricole și alimentare stabilită de Guvern;

produse agricole și alimentare perisabile - produse agricole și alimentare care, prin natura lor sau la stadiul lor de procesare, sunt susceptibile să devină improprii pentru vânzare în termen de 30 de zile după recoltare, producere sau procesare;

reduceri comerciale - reduceri de la costul produsului (discount, rabat, bonus, retrobonus);

represalii comerciale - acțiuni îndeplinite de către un cumpărător asupra furnizorului sau de către furnizor asupra cumpărătorului, cu scop de intimidare pentru a influența comportamentul acestora, în sensul acceptării condițiilor contractuale ale cumpărătorului sau ale furnizorului ori a unor condiții comerciale defavorabile furnizorului, respectiv, cumpărătorului, inclusiv amenințarea cu excluderea din oferta cumpărătorului.

Articolul 21¹⁵. Relațiile contractuale dintre furnizor

și cumpărător și termenele de plată

(1) Relațiile contractuale dintre furnizorul și cumpărătorul de produse agricole și alimentare se stabilesc prin contracte încheiate în scris, inclusiv în formă electronică sau prin mijloace electronice, negociate în prealabil de către părți.

(2) Termenul de plată pentru produsele agricole și alimentare furnizate se stabilește în contract prin negocieri și nu poate fi mai mare de 45 de zile calendaristice de la data recepționării produselor de către cumpărător, cu excepțiile prevăzute la alin. (3) și (4).

(3) Termenul de plată pentru produsele agricole și alimentare furnizate a căror dată a durabilității minimale/dată-limită de consum este de până la 7 zile inclusiv constituie 7 zile din momentul recepționării produselor de către cumpărător.

(4) Termenul de plată pentru produsele agricole și alimentare furnizate a căror dată a durabilității minimale/dată-limită de consum este între 8 și 30 de zile inclusiv constituie 30 de zile din momentul recepționării produselor de către cumpărător.

(5) Prevederile alin. (3) și (4) ale prezentului articol nu se aplică în cazul furnizării de produse agricole și alimentare către:

a) instituțiile publice de învățământ menționate la art. 12 lit. a)-f) din Codul educației nr. 152/2014;

b) instituțiile medico-sanitare publice menționate la art. 4 alin. (2) din Legea ocrotirii sănătății nr. 411/1995.

(6) Încălcarea termenelor de plată stabilite la alin. (2)-(4) ale prezentului articol este considerată practică comercială neloială interzisă conform art. 21¹⁶ alin. (1).

(7) Cumpărătorul este obligat să informeze furnizorul privind acceptarea, în totalitate sau în parte, ori privind refuzul, în totalitate sau în parte, al ofertei furnizorului în cel mult 14 zile calendaristice. Precizările asupra ofertei urmare a solicitării cumpărătorului nu sunt limitate în timp. Furnizorul nu poate prezenta o ofertă identică aceluiași cumpărător timp de 14 zile calendaristice de la prezentarea ofertei inițiale, cu excepția cazului când o ofertă similară este solicitată expres sau public de către cumpărător. Neinformarea furnizorului în sensul prezentului alineat constituie practică comercială neloială conform art. 21¹⁶ alin. (1).

(8) Prevederile alin. (2)-(4) ale prezentului articol, precum și ale art. 21¹⁶ alin. (1) lit. p) și alin. (3) se aplică oricăror produse agricole și alimentare, indiferent de lista acestor produse care este stabilită de Guvern în sensul prezentului capitol.

Articolul 21¹⁶. Practici comerciale neloiale

(1) Sunt interzise următoarele practici comerciale neloiale:

a) stabilirea de clauze contractuale prin care părțile își stabilesc interdicții, directe sau indirecte, de a cumpăra sau de a vinde produse/servicii de la sau către un terț. Astfel de clauze sunt lovite de nulitate. Această practică se aplică prin derogare de la art. 21¹⁴ alin. (1) și (2), precum și oricăror tipuri de mărfuri în comerțul interior;

b) solicitarea și oferirea de reduceri comerciale pentru produsele social importante de primă necesitate conform listei aprobate de către Guvern. Astfel de clauze sunt lovite de nulitate. Această practică se aplică prin derogare de la art. 21¹⁴ alin. (1) și (2);

c) solicitarea și oferirea de reduceri comerciale în afara negocierii unui contract sau a unei oferte anunțate în formă scrisă, inclusiv în formă electronică. Astfel de clauze sunt lovite de nulitate. Această practică se aplică prin derogare de la art. 21¹⁴ alin. (1) și (2), precum și oricăror tipuri de mărfuri în comerțul interior;

d) condiționarea impusă furnizorului să nu vândă produsul altor comercianți la un preț mai mic decât cel la care i-l vinde lui. Astfel de clauze sunt lovite de nulitate. Această practică se aplică prin derogare de la art. 21¹⁴ alin.(1) și (2), precum și oricăror tipuri de mărfuri în comerțul interior;

e) condiționarea impusă comerciantului privind păstrarea unui anumit preț de raft. Astfel de clauze sunt lovite de nulitate. Această practică se aplică prin derogare de la art. 21¹⁴ alin. (1) și (2), precum și oricăror tipuri de mărfuri în comerțul interior;

f) anularea comenzii de produse agricole și alimentare prevăzute la art. 21¹⁵ alin. (3). Astfel de clauze contractuale sau acțiuni sunt lovite de nulitate;

g) anularea sau înlocuirea de către cumpărător a comenzilor de produse agricole și alimentare perisabile într-un termen de preaviz scurt în care furnizorul nu are posibilități rezonabile de a găsi o alternativă pentru comercializarea sau utilizarea produselor respective. Un termen de preaviz mai scurt de 30 de zile este întotdeauna considerat un termen de preaviz scurt;

h) modificarea de către cumpărător, în mod unilateral, a clauzelor contractului comercial privind produsele agricole și alimentare, care se referă la frecvența, metoda, locul, calendarul (termenii sau periodicitatea) sau volumul furnizării ori livrării produselor agricole și alimentare, standardele de calitate, condițiile de plată sau prețurile, sau a clauzelor în ceea ce privește furnizarea de servicii, în măsura în care acestea sunt menționate explicit în contract;

i) cumpărătorul solicită furnizorului plăți care nu sunt legate de vânzarea produselor agricole și alimentare ale furnizorului sau pentru compensarea costurilor suplimentare de achiziție a produselor;

j) cumpărătorul solicită furnizorului înlocuirea sau plăți pentru deteriorarea ori pierderea de produse agricole și alimentare sau pentru ambele, survenite în spațiile cumpărătorului sau după ce marfa devine proprietatea cumpărătorului, sau din momentul recepționării mărfii, atunci când o astfel de deteriorare sau pierdere nu a avut loc din neglijența sau din culpa furnizorului;

k) cumpărătorul refuză confirmarea în scris a clauzelor contractului comercial între cumpărător și furnizor în legătură cu care furnizorul a solicitat o astfel de confirmare;

l) cumpărătorul dobândește, utilizează sau divulgă, în mod ilegal, secrete comerciale ale furnizorului;

m) cumpărătorul amenință cu efectuarea sau efectuează represalii comerciale împotriva furnizorului, în cazul în care furnizorul își exercită drepturile legale sau contractuale, inclusiv prin depunerea unei plângeri la autoritatea competentă sau prin

cooperarea cu această autoritate în timpul unei investigații;

n) cumpărătorul solicită furnizorului compensarea costurilor aferente examinării plângerilor clienților referitoare la vânzarea produselor furnizorului, în pofida absenței unei conduite neglijente sau a unei culpe din partea furnizorului;

o) refuzul repetat al furnizorului sau al cumpărătorului de a utiliza, în procesul de negocieri ale unui contract sau ale unei modificări la contract, mijloace de comunicare electronice, în vederea respectării prevederilor art. 21¹⁵ alin. (1);

p) returnarea furnizorului a produselor agricole și alimentare care au fost achiziționate cu respectarea cerințelor cantitative și calitative stipulate în contractele de livrare a produselor, dar care au devenit neconforme reglementărilor aplicabile în domeniul alimentar, inclusiv prin expirarea datei durabilității minimale/datei-limită de consum a acestora. În funcție de natura neconformității, comerciantul este obligat să distrugă sau să utilizeze condiționat întregul lot de produse agricole și alimentare neconforme. Această practică se aplică prin derogare de la art.21¹⁴ alin. (1) și (2);

q) neexecutarea de către cumpărător a clauzelor contractuale stabilite în conformitate cu alin. (2);

r) cumpărătorul condiționează cumpărarea prin livrarea în mai mult decât una dintre unitățile comerciale de care dispune. Se va acorda prioritate unității comerciale celei mai apropiate de furnizor sau oricăreia dintre unitățile negociate;

s) cumpărătorul refuză listarea prevăzută la alin. (8), cu excepția prevăzută la alin. (9);

t) furnizarea (vânzarea) produselor agricole și alimentare sub costul produsului, neluând în considerare profitul furnizorului, cu excepția cazului prevăzut la alin. (2) lit. c) și a termenelor prevăzute la alin. (6). Cumpărătorul nu poate solicita plățile prevăzute la alin. (2) sub limita stabilită la prezenta literă.

(2) Sunt interzise următoarele practici comerciale neloiale, cu excepția cazului în care acestea au fost convenite anterior prin clauze clare și lipsite de ambiguitate în contractul comercial sau într-un alt contract încheiat între furnizor și cumpărător sau modificare ulterioară:

a) cumpărătorul returnează furnizorului produsele agricole și alimentare nevândute, fără să achite pentru respectivele produse nevândute sau pentru eliminarea acestora, sau ambele;

b) furnizorului i se impune o plată de care este condiționată stocarea, afișarea, inclusiv pe raft sau pe o porțiune a acestuia, listarea produselor agricole și alimentare sau plasarea pe piață a respectivelor produse;

c) cumpărătorul solicită furnizorului să suporte, integral sau parțial, costul oricăror reduceri pentru produsele agricole și alimentare vândute de cumpărător cu titlu promoțional;

d) cumpărătorul solicită furnizorului să plătească pentru publicitatea făcută de către cumpărător produselor agricole și alimentare;

e) cumpărătorul solicită furnizorului să plătească pentru serviciile de marketing prestate de către cumpărător privind produsele agricole și alimentare;

f) cumpărătorul solicită furnizorului să plătească personalul care se ocupă de amenajarea spațiilor utilizate pentru vânzarea produselor agricole și alimentare ale furnizorului.

(3) În cazul în care produsele alimentare au fost achiziționate cu respectarea cerințelor cantitative și calitative stipulate în contract și data durabilității minime/data-limită de consum a acestora depășește 180 de zile, comerciantul le poate returna furnizorului cu acceptul acestuia și cu condiția că produsele sunt conforme cerințelor privind siguranța alimentelor și că a rămas cel puțin 1/3 din termenul de valabilitate a acestora.

(4) Plățile și costurile stipulate la alin.(2) lit. b)-f), precum și orice reduceri comerciale solicitate de cumpărător ulterior contractului comercial, inclusiv urmare a reușitei de pe urma vânzării, fac obiectul unor contracte separate sau anexe distincte a contractelor comerciale, se înregistrează separat în evidențele contabile ale furnizorului și se reflectă în factura fiscală (cu anexarea actului justificativ). Reducerile obținute conform prevederilor prezentului alineat se exclud din costul de achiziție al produselor.

(5) În cazul în care cumpărătorul solicită o plată pentru situațiile menționate la alin. (2) lit. b)-e) sau f), acesta îi prezintă furnizorului, la cererea acestuia, o estimare în scris a plăților unitare sau totale, în funcție de cea mai adecvată informație, și, în măsura în care se referă la situațiile menționate la alin.(2) lit. b), d), e) sau f), o estimare a costurilor și fundamentul estimării respective. Plățile efectuate în baza prevederilor prezentului alineat se înregistrează separat în evidențele contabile ale furnizorului și se reflectă în factura fiscală (cu anexarea actului justificativ).

(6) În cazul prevăzut la alin.(2) lit. c), o reducere comercială poate fi solicitată de către cumpărător înaintea demarării unei acțiuni de promovare, inițiată de cumpărător, în care se precizează perioada promoției și cantitatea de produse agricole și alimentare pe care preconizează să le comande la preț redus. Termenul acțiunilor de promovare efectuate în baza prezentului alineat nu poate depăși 60 de zile per an și per produs.

(7) Comerciantul poate aranja, la propria discreție, sau poate oferi, prin înțelegerea părților, spații distincte de expunere și semnalizări la raft pentru orice produs în funcție de țara de origine, producător, regiune geografică, consumator-țintă final sau de alte caracteristici specifice ale produsului.

(8) Cumpărătorii nu pot refuza listarea produselor agricole și alimentare, prezentate în forma și conform condițiilor minime cerute de cumpărător, în cazul în care astfel de cerințe există. Forma și condițiile minime cerute de cumpărător privind modul de prezentare a produselor agricole și alimentare se fac publice și urmează să fie conforme practicilor comerciale și de producție în domeniu corespunzătoare categoriei (tipului) de

produs. Cerințele privind forma și condițiile minime se aplică uniform categoriei (tipului) de produs agricol sau alimentar, indiferent de furnizor. Listarea va cuprinde întreaga gamă de produse agricole și alimentare din ofertă. În cazul ofertelor de produse agricole și alimentare identice sau similare, la listare se va acorda prioritate producătorilor/procesatorilor din categoria întreprinderilor micro, mici și mijlocii, astfel cum sunt definite și clasificate la art.4 și 5 din Legea nr.179/2016 cu privire la întreprinderile mici și mijlocii.

(9) Pentru întreprinderile micro, mici și mijlocii cu oferte similare în calitate de criterii de prioritară vor servi:

a) prezentarea mărfii preambalate corespunzător categoriei de produs;

b) periodicitatea și volumul livrărilor. Prezentul criteriu nu se aplică în perioada de sezon/recoltare a anumitor produse agricole și alimentare, cu condiția respectării lit. a).

(10) Comercianții nu pot întrerupe listarea produselor agricole și alimentare furnizate de către întreprinderile micro, mici și mijlocii, astfel cum sunt definite și clasificate la art. 4 și 5 din Legea nr.179/2016 cu privire la întreprinderile mici și mijlocii, timp de 60 de zile de la data inițierii listării în cazul în care sunt incidente cerințelor stabilite la alin. (8) al prezentului articol.

(11) Refuzul listării poate fi întemeiat pe:

a) nerespectarea condițiilor prevăzute la alin. (8);

b) nerespectarea criteriilor prevăzute la alin. (9);

c) lipsa spațiului de listare urmare aplicării prevederilor alin. (10).

(12) Refuzul listării prevăzut la alin.(11) sau orice excludere nemotivată din oferta furnizorului urmează a fi notificată de către furnizor și/sau cumpărător autorității competente cel târziu în următoarea zi lucrătoare din data refuzului în formă scrisă (contrasemnat), la sediul autorității sau pe adresa electronică oficială a acesteia. Notificarea va conține datele de identificare ale cumpărătorului și ale furnizorului, produsul din oferta furnizorului și alte date relevante.

Verificarea condițiilor refuzului listării se va efectua de către autoritatea competentă în termen de 5 zile lucrătoare de la comunicarea acestui refuz, cu întocmirea unui proces-verbal de constatare.

Neverificarea condițiilor refuzului de listare nu constituie temei de apreciere a acțiunilor cumpărătorului ca practică comercială neloială.

Autoritatea competentă are dreptul de a verifica cazurile de refuz de listare sau de excludere din oferta furnizorului, în baza notificării sau a unei sesizări scrise (inclusiv pe adresa electronică oficială a autorității) a cumpărătorului sau furnizorului, maxim o dată la 15 zile pe parcursul a 60 de zile consecutive din data notificării refuzului listării. Verificările efectuate în baza prezentului alineat sunt exceptate de la prevederile Legii nr. 131/2012

privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător. Refuzul neîntemeiat de listare sau excluderea neîntemeiată din oferta cumpărătorului constituie practică comercială neloială în sensul alin. (1) al prezentului articol.

(13) Comercianții pot comercializa produsele perisabile sub costul de achiziție, în vederea asigurării rulajului necesar pe raft și respectării cerințelor de inofensivitate, precum și în cazurile prevăzute la capitolul V¹. Comercializarea produselor sub costul de achiziție nu poate servi temei pentru micșorarea costului de achiziție sub orice formă (reduceri comerciale). Solicitarea de reduceri comerciale de către cumpărător furnizorului, urmare a comercializării produselor sub prețul de achiziție, constituie practică comercială neloială în sensul alin. (1).

Articolul 21¹⁷. Autoritățile competente

(1) Consiliul Concurenței se desemnează în calitate de autoritate competentă cu atribuții de stabilire, examinare, asigurare a aplicării interdicțiilor și sancționare a practicilor comerciale neloiale.

(2) Ministerul Economiei se desemnează în calitate de autoritate cu atribuții de monitorizare și generalizare a informațiilor privind practicile comerciale neloiale.

(3) Autoritatea competentă va generaliza informațiile privind practicile comerciale neloiale examinate și cele refuzate pentru examinare și, la cerere, va furniza informațiile autorității cu atribuții de monitorizare și generalizare.

Articolul 21¹⁸. Plângerile și procedurile privind

practicile comerciale neloiale

(1) Furnizorii adresează plângeri privind practicile comerciale neloiale Consiliului Concurenței. În cazul grupurilor de persoane juridice, al uniunilor/asociațiilor acestor persoane care au acționat în calitate de furnizor, plângerea poate fi adresată inclusiv de un membru al acesteia în cazul în care practica comercială neloială vizează produsul furnizat de către acest membru.

(2) Pentru examinarea de către Consiliul Concurenței a plângerilor menționate la alin. (1) nu se percep taxe.

(3) Furnizorul și cumpărătorul au dreptul să utilizeze în procesul de negocieri mijloace de înregistrare în formă scrisă, astfel cum este prevăzut la art. 21¹⁵ alin. (1), sau mijloace de comunicare electronice care vor putea fi folosite ca probe privind practicile comerciale neloiale.

(4) Litigiile privind practicile comerciale neloiale pot fi soluționate, înainte de fi adresate Consiliului Concurenței, pe cale amiabilă, conform Legii nr. 137/2015 cu privire la mediere sau în arbitraj, conform Legii nr. 23/2008 cu privire la arbitraj.

Capitolul VI - *abrogat*.

Capitolul VII

DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

Articolul 25. Intrarea în vigoare a legii

(1) Prezenta lege intră în vigoare la 6 luni de la data publicării.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei legi, se abrogă Legea nr. 749-XIII din 23 februarie 1996 cu privire la comerțul interior (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 1996, nr. 31, art. 318).

(3) Comercianții care activează în baza autorizațiilor/licențelor emise înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi vor continua să activeze în baza acestora până la expirarea termenului lor de valabilitate.

Articolul 26. Ajustarea cadrului normativ

Guvernul, în termen de:

- 6 luni de la data publicării prezentei legi, va prezenta Parlamentului propuneri pentru a aduce legislația în vigoare în corespundere cu prevederile prezentei legi;

- 12 luni de la data publicării prezentei legi, va aproba actele sale normative în vederea implementării prevederilor prezentei legi.

PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI Mihai GHIMPU

Nr. 231. Chișinău, 23 septembrie 2010.

[anexa nr.1](#)

[anexa nr.2](#) - *abrogată*

[anexa nr.3](#)

[Anexa nr.2 abrogată prin LP112 din 11.05.23, MO182-185/02.06.23 art.305; în vigoare 02.07.23]

[anexa nr.4](#)

[anexa nr.5](#)

[anexa nr.6](#)

[anexa nr.7](#)